

பல்சுவை

துமிழ்நெங்கி

www.tamilnenjam.com

செப்டம்பர் 2018

மணி வாயின்
மொழியின்ஸ தமிழ் தீணம்...

நன்மக்கள் உள்ளமெலாம் நல்லொளியால் நிரம்பட்டும்,
நன்னெறிபால் எல்லோரும் ஒருங்கிணைந்து தீரும்பட்டும்!

தமிழ்நெஞ்சம்

தோற்றம் 1972

செப்டம்பர் 2018

ஆசிரியர் / வெளியிடுபவர் :

அமின் மொஹமெட்

இணையாசிரியர் :

முனைவர் பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி

நிர்வாக ஆசிரியர் :

சங்பி மொஹமெட்

ஆசிரியர் குழு :

ஹிப்ஸர் ரஹ்மான்
நெல்லை உலகம்மாள்
வசந்தி ஆதித்தன்
கவிஞர் அ.முத்துசாமி
கவிஞர் ஈழபாரதி
கவிஞர் பாலமுனை பாறுாக்

ஆலோசகர்கள் :

“பைந்தமிழசு” பாவலர் மா. வரதராசன்
கவிதாயினி சக்தி ஜோதி
கவிதாயினி அமுதா பொற்கொடி

புதிய வெளியீடு...

திருநங்கையர்
பாலநிலையம்
வாற்நிலையம்

மூலம்
ஒரேவர்
பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி

எழுத்தாளர்கள், நன்கொடையாளர்கள்,
புவலர்கள் மற்றும் விமர்சனம்,
அறிமுகத்திற்கு நூல்கள் அனுப்ப அஞ்சல்
தொடர்புகளுக்கு ...

TAMILNENJAM

59, rue des Entrechats, 95800 Cergy - France.

4, Sengeniyamman kovil street, Solainagar,
Muthialpet, Pondichery - 605 003. India.

புதிய ஆக்கங்களும், விமர்சனங்களும்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.
நூல் விமர்சனத்துக்கு, நூலின் இரண்டு
பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும்.
படைப்புகளுக்கு படைப்பாளிகளே
பொறுப்பு. செவ்வைப் படுத்த ஆசிரியர்
குழுவுக்கு உரிமையுண்டு.

web : tamilnenjam.com
email : editor@tamilnenjam.com

தேவைக்கு தொடர்புக்கொள்ளவும்.

நதியன் பயணம்.

ஓப்பாரும் இல்லாத தமிழின் வேந்தே
உள்ளத்தில் நின்றவரே கலைகுர் என்று
செப்பாரிய கவிநடையில் நூலும் செய்து
சீரியவோர் உரைநடையை மேலும் தந்து
எப்பாரும் போற்றிடுமே தமிழா உந்தன்
இலக்கியத்தில் நற்சிலம்பின் பெருமை தந்தாய்
துப்பாரும் துய்த்திடவே கவிகள் தந்தாய்
தூயதமிழ் வேந்தவரனும் புகழில் நின்றாய்.

தீரைப்படத்தில் தமிழ்வாழ உழைத்த வேந்தா
தீந்தமிழை உரைநடையை செதுக்கி வைத்தாய்
நரைமுப்பு இல்லாத தமிழா உந்தன்
நாற்றிசையும் புகழ்ந்திடவே நலமாய் கண்டாய்
பராசக்தி தீரைப்படத்தில் வெற்றி கண்டாய்
பாரிடையே கடைசிவரை வெற்றி தானே
தீரையில்லா நின்தமிழே உரையும் செய்ய
தீக்கெட்டும் புகழ்பெற்ற தீரையின் வேந்தே.

நதிபுகன்றகவி நலமிகுந்தயெழில்
நடனம் கவியில் உருவாகி
விதிமுழந்ததென வினையழிந்ததென
விளைவின் பயனே முழவாக
நீதியிழந்தவரும் மனமகிழ்தவரும்
மலரும் பயனும் இதுவாக
உதவியென்றவரின் உளமகிந்துதரும்
உறவின் நீதியே முழுதாக
கதியிழந்தவரும் கணம்நெகிழ்துதரும்
கதரும் நீலையே உருவாக
பதிகம் யொன்றுன்கவி பலரும்வந்துதொழு
பகரும் பயண மிதுவாக.

சிலையெழுந்து வரும் சினமகன்றிவிடும்
சிதரும் மனமே இனிதாக
அலையெழுந்து வரும் அதுபுகன்றுவிடும்
அவரின் கவியின் நிலையாக
கலைகுரரன் றவுடன் கவியெழுந்துவரும்
கவியின் பொருளே அவராக
உலகில்வந் தகவி உணர்வில்நின்றகவி
உருவம் கருணா நீதியாக.

- வை. கிராமதாசு காந்தி
புதுச்சேரி

கருணாநிதிக்கு... மு.க.ஸ்டாலின்

கருணாநிதி மறைவைத் தொடர்ந்து,
ஆகஸ்ட் 07 ம் நாள் மு. க. ஸ்டாலின்
எழுதிய கவிதை வரிகள் :

எங்கு சென்றாலும் சொல்லிவிட்டுச் செல்லும்
நந்து ஆரூயிர்த் தலைவரே,
இம்முறை ஏன் சொல்லமல் சென்றீர்கள் ?

என் உணர்வில், உடலில், ரத்தத்தில், சிந்தனையில்,
இதயத்தில் இரண்டறக கலந்துவிட்டத் தலைவா !
எங்களையெல்லாம் இங்கேயே
எங்கவிட்டு எங்கே சென்றீர்கள் ?

“ஓய்வெடுக்காமல் உழைத்தவன் இதோ
ஓய்வுக் கொண்டிருக்கிறான்”
என்று நினைவிடத்தில் எழுத வேண்டுமென்று

33 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எழுதினீர்கள்.
இந்தத்துமிழ்ச்சுக்கத்துக்காக உழைத்துபோதுமென்று
மன்றிறைவுடன் புறப்பட்டு விடாற்களா ?

95 வயதில், 80 ஆண்டு பொது வாழ்வுடன்
சளைக்காமல் ஓடி,
நாம் தாண்டிய உயரத்தை
யார் தாண்டுவார்கள் பார்ப்போம் என்று
போட்டி வைத்துவிட்டு
மறைந்து காத்து இருக்கிறீர்களா ?
திருவாளந் மண்ணில்
உங்கள் 95 வது பிறந்த நாளாம்.
ஜீன் 3ம் நாள் பேசும்போது,
உங்கள் சக்தியில் பாதியைத் தாரங்கள் என்றேன்.
அந்த சக்தியையும், பேரரிஞர் அண்ணாவிடம்
நீங்கள் இரவலாகப் பெற்ற இதயத்தையும்
யாசிக்கிறேன்
தருவிர்களா தலைவரே !

அந்தக் கொடையோடு, இன்னும் நிறைவேறாத
உங்கள் கணவுகளையும், லட்சியங்களையும்
வென்று காட்டுவோம் !

கோடானு கோடி உடன்பிறப்புகளின்
இதயத்திலிருந்து ஒரு வேண்டுகோள்...
ஒரே ஒருமுறை...
“என் உயிரினும் மேலான அன்பு
உடன்பிறப்புகளே ! ..
என்று சொல்லுங்கள் தலைவரே !
அது ஒரு நூறாண்டு எங்களை
இனமொழி உணர்வோடு இயங்க வைத்திடுமே !

“அப்பா அப்பா” என்பதைவிட,
“தலைவரே தலைவரே” எனநான்
உச்சித்ததுதான் என் வாழ்நாளில் அதீகம்.
அதனால் ஒரே ஒருமுறை,
இப்போது அப்பா என்று
அழைத்துக் கொள்ளட்டுமா தலைவரே ?.

- கண்ணீருடன் மு.க.ஸ்டாலின்

குலைஞருக் கான்பதெந்தா?

தன்னையே தமிழாய் வைத்து
தமிழையே தானாய்க் கண்டு
தென்னைப்போல் நிமிர்ந்தே நின்று
தேர்ந்தநல் லறிவைக் கொண்டு
அன்னைபோல் தமிழ்ப்பா லூட்டும்
அன்னைனே யெங்கு சென்றாய்?
உன்னைபோல் அமைதித் தவழும்
உருவினைக் காண்ப தொங்கே?

கல்விபயில் மாண வர்க்கும்
கற்றுத்தரும் போத கர்க்கும்
நல்லதோர் ஒளிவி ளக்காய்
நானிலத்தில் வாழ்ந்து வந்தாய்!
சொல்லினிலே தேனைக் குழைத்து
சொக்கு தமிழ்க்கலை வளர்த்த
நல்லிதயக் கலைஞருக் கோவே
நாங்களுடைனக் காண்ப தொங்கே?

தமிழ்நெந்தாய் அமின், பிரான்ஸ்

புகுப்பிடைஞ்சல்

தர்த்தி டாவிஸ்.

ஓரு கலைஞரின் ஒவ்வொரு அசைவும் தன் உயிரின் அற்புத வெளிப்பாடாய் இருக்க வேண்டும்.

- வில்லியம் சமர்செட் மாகம்.

‘அமாங்க இந்த ரூம்தான்.’

‘சரிங்க, இனிமே நாங்க பாத்துக்கிறோம். தேங்க்கங்க.’

‘பரவாலிங்க, வரேன்.’

நாடகக் குழுவினரை விட்டுவிட்டு அந்தப் பணியாள் கிளம்பினார். நாடகக்குழு அந்த அறையை ஒருமுறை சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டது. அருகிலிருந்த நீண்ட வெற்றுமேடையில் நின்றிருந்த இயக்குனர் மேடையை மனதுக்குள் வைத்து கணக்கிட்டு கொண்டிருந்தார். குழுவினர் தங்களை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வறையிலிருந்து மேடைக்கு செல்லும் வாசல் குள்ளாமாகவும், கவனமற்று தன்னைக் கடப்பவர்களின் தலையில் இடிப்பது போலவும் இருந்தது. எவராயினும் அதன்முன் தலைக்குளிந்துதான் ஆகவேண்டும். வாயிற்கவரின் முனைகளின் மேல் ஓரு மரச்சட்டம்போல தெர்மாக்கோலால் ஒட்டப்பட்டிருந்தது. கருப்பு, பச்சை, நீலம் என பல வண்ணங்களில் உள்ள பேப்புகளை வைத்து கந்தரலங்கோலமாய் ஒட்டப்பட்டிருந்தது அந்த தெர்மாக்கோல் சுட்டம்.

இயக்குனர் அறைக்குள் அதிகமாக தலையைக் குளிந்துக்கொண்டு வந்தார்.

‘ராஜாமணி எங்க..?’

‘அய்யா இங்கிருக்கேன்.’

‘உன்னோடப் பகுதி இந்த நாடகத்துல முக்கியமானதுடா. அதனால் நீ நடுமேடையில் நின்னு சரியா சொல்லிடனும். அதுபோதும். நான் கீழிருந்து பாத்துக்கிட்டே இருப்பேன். சரியா செஞ்சிரனும். சரியா, எங்க சொல்லு..?’

‘சரியா செஞ்சிரனும்.’

‘டேய்,’ சற்று கோபமுற்றார், ‘அதில்லடா. நாடகத்துல உன் டையலாக்க சொல்லுஞ்’

‘எனக்கு மட்டும் ஏன் இப்படி நடக்குது...’ ராஜாமணி சொன்னான்.

‘ஆமா, அதான். ஞாபகத்துல வச்சிக்கோ. சரியா நேரத்துக்கு போயிரு.’

‘மற்றவர்களிடம் அவரவர் பணி களையும் எங்கெங்கே என்ன செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று கூறினார். கடைசியாக ஒளிவிளக்குகளைக் கையாளும் பாரனிடம் சொன்னார்.

‘பாரன், லைட்டிங் இந்த நாடகத்துக்கு

ரொம்ப முக்கியம். நீ இவங்கள் மாதிரி இப்போ ஒய்வெடுத்துகிட்டு இருக்காததா. உடனே போய் ஸலட்டிங் செட் பண்ணிப் பாத்துக்கோ. கெளம்பு.' விரல்களாலும் போகச் சொன்னார் இயக்குனர். திரும்பும்போது வாயிற்கவரைப் பார்த்தார்.

'ம... இதெல்லாம் என்னடா.? தெர்மாக்கோல்ல இப்படி ஒரு சட்டம் செஞ்சி ஓட்டியிருக்கீங்க.'

'நேந்து நாடகம் போட்டவங்க இப்படி ஓட்டியிருக்காங்கய்யா.' ஒருவன் கூறினான்.

'ஆனா இதென்னமோ அசிங்கமா இருக்குதே. டேய், பிச்சி வெளியப் போடுங்கடா.... நேரத்துல எல்லாரும் தயாராயிடுங்க. நான் மேடைக்கு கீழப்போய் பாத்துடு வரேன்.' சொல்லிவிட்டு மீண்டும் அச்சிறுவாசல் வழியே அதிகமாக குனிந்து சென்றார்.

அரங்கம் நிறைந்தக் கூட்டம். இயக்குனர் அரங்கின் கடைசியில் இருந்தார். நாடகம் கொண்டிருக்கும் சிலர், அமர்ந்து கொண்டு முகநூலிலும் புலன்த்திலும் மூழ்கியிருந்த சிலர், நாடகம் நடக்கிறது என்று சுயப்படம் எடுத்துக் கொண்டிருந்த சிலர் என அரங்கத்தின் பின்பாதி மக்கள். நாடகத்தோடு ஒன்றிப்போய் தன்னையறியாமல் ரசித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் முக்கியமான ஆளுமைகள் எல்லாரும் முன்பாதியில் இருந்தனர். எல்லோரையும் கண்டு மகிழ்வோடு நாடகத்தைக் கடைசியில் இருந்தபடி கண்காணித்துக் கொண்டிருந்தார் இயக்குனர்.

நாடகத்தின் பெரும்பகுதி முடிந்திருந்தது. இன்னும் ஒரு முக்கியமானக் காட்சி. அதையடுத்து இறுதிக்கட்டம். அந்த ஒரு காட்சிக்கு வரவேண்டிய ராஜாமணியைப் பற்றி மனதுக்குள் சில நொடிகள் எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டார்.

ராஜாமணி நாடக நடிப்பை அதிகம் பழகாதவன். புதியவன். ஆனால் இந்த நாடகத்தின் ஒரு முக்கியக் காட்சியை அவன் நடிக்கப் போகிறான். அவன் அந்தக் காட்சிக்கு உயிர்ப்புடன் கோலம் கொள்ளவேண்டும். இயக்குனர் அந்தக் காட்சியையும் தன் மனதுக்குள் கற்பனை

செய்துக் கொண்டார். ராஜாமணி வந்து இருண்ட மேடையின் நடுவே அமர வேண்டும். ஒருகால் மண்டியிட்டு, விளக்கின் ஒளி மேடையிலிருக்கும் அவன்மேல் லேசாய் படரவேண்டும். அவன் மெதுவாக தன் தலைநிமிர்ந்து சோகமான தனக்குரிய வார்த்தைகளைக் கூறவேண்டும். அந்தக்காட்சி உயிர்ப்புடன் இருக்க வேண்டியது அவசியம். மனதில் ஓட்டி முடித்தபடி மேடைக்கு தன் பார்வையை செலுத்தினார். மேடையருகில் ஒளியமைப்புகளை செய்துக் கொண்டிருத்தான்.

சிலநிமிடங்களில் ராஜாமணி நடிக்க வேண்டியக் காட்சி வந்தது. மேடை இருண்டிருந்தது. பாரன் மேடை நடுவே படரவேண்டிய 3ம் எண் விளக்கை ஒளிரவிட்டான். இருளை வலித்துக்கொண்டு மெல்ல ஒளி படர்ந்தது. ஆனால் அங்கேயிருக்க வேண்டிய ராஜாமணியை அவ்விடத்தில் காணோம். பாரன் உடனே விளக்கை அணைத்துவிட்டான். கடைசியிலிருந்த இயக்குனருக்கு ரத்தம் கொதிக்கத் தொடங்கியது. பாரனிடம் ஓடிச் சென்றார்.

'பாரன், ஸலட்டா ஒழுங்கா போடுயா,' என்று கடிந்துக் கொண்டார். பாரன் தன் கைப்பேசியின் விளக்கை வைத்துத் தான் சரியான எண்ணுடைய விளக்குப் பட்டனைத்தான் அமுத்தினேனா என்ற பார்த்தான். சரியான பட்டன்தான். ஆனால் ராஜாமணி மேடையில் இல்லையே. இயக்குனர் அருகிலேயே நின்றுக்கொண்டு பாரனை அவசரமுட்டினார். பாரன் 5ம் எண் விளக்கை ஒளிரவிட்டான். ராஜாமணி இல்லை. அதை அணைத்துவிட்டு மீ எண் விளக்கை ஒளிரவிட்டான். அவன் இல்லை. இயக்குனருக்கும் குழிவினருக்கும் பதற்றம் தொற்றிக் கொண்டது.

'இவனுக்கு ஏன் இந்த தாமத புத்தி..?' என்று ராஜாமணியை இயக்குனர் மனதுக்குள் திட்டிக்கொண்டார்.

பாரன் மீண்டும் 3ம் எண் விளக்கை ஒளிரவிட, மேடை நடுவே ஒளிபடர்ந்து அவனது இருப்பின்மையைக் குழுவினருக்கு வெளிச்சமிட்டது. தொடர்ந்து 5,6,4,2,1 விளக்குகள் ஒளிர்ந்து அணைந்தன. இப்போதும் அவன் மேடையில் இல்லை. மேடை முழுதும் விளக்கொளி அவனைக் காட்ட மியற்சித்துத் தோற்றது. நொடிகளுக்குள்

**அவளின் புதையல் நிரம்பிய
விழிகளுக்காக இமைகள்
நடத்தும் முற்றுகை
போராட்டமே.-**
அவளின் கண் சிமிட்டல்..!

ராஜ் குமார்

எல்லாம் நடந்துக் கொண்டிருந்தன.

குழுவினரில் சிலர் ஓடிச்சென்று ராஜாமணியைத் தேடினர். அவன் மேடையருகிலும் இல்லை. ஒப்பனையறையிலும் இல்லை. இயக்குனரும் சென்று தேட ஆரம்பித்தார். பாரன் இப்போது அவன் மேடைக்கு வந்தி ருப்பபானோ என்றென்றெந்தனிக் கொண்டு முன்பைவிட வேகமாக மீண்டும் விளக்கொளியால் மேடையில் தேடினான், 3,5,6,4,2,1.

மேடைக்கருகில்லுள்ள அறையில் மயங்கி மல்லாக்க கிடந்த ராஜாமணியைப் பார்த்தக் குழுவினர், தூங்குகிறானே இந்த நேரத்தில் என்று நினைக்குக்கொண்டு அவனை எழுப்பினர். பார்த்தால் அவனுக்கு நெற்றி வீங்கியிருந்தது. இயக்குனரும் அங்கே வந்து விட்டார். கோபத்திலிருந்தவர் வீங்கிய அவனது நெற்றியைப் பார்த்தவுடன் அமைதியாகிவிட்டார். குள்ளமான அந்த வாயிற்கூவில் பலமாக அவன் இடித்துக்கொண்டான் என்று அவர்கள் தெரிந்துக் கொண்டனர்.

‘இந்த செவுத்துல தலையை இடிச்சிக்கி ரோம்னு தான் தெர்மாக்கல்ல ஒட்டியிருந்தாங்கய்யா. அதைப் புடிங்கி எறிஞ்சிட்டங்க. நான் இடி வாங்கிக்கிட்டேன். ஆமா... இது நான் மேடைக்கு மேடைக்கு போகவேண்டிய நேரந்தானே..?’ என்று நெற்றியைப் பிடித்துக் கொண்டே கேட்டான் ராஜாமணி.

‘டேய், எதுன்னாலும் சரி. அப்புறம் பேசிக்கலாம். இப்போ மேடைக்கு போ,’ என்று அழுத்தமாகக் கூறினார் இயக்குனர். நல்லவேளையாக அவன் முழு ஒப்பனையோடு இருந்தான்.

பாரன் இன்னொருமுறை மேடையில் பார்க்கலாம் என்று டம் என் விளக்கை ஒளிரவிட்டான். மேடை நடுவில் ராஜாமணி இழுந்தான். ஒரு கால் மண்டியிட்டு சோகமான முகத்தோடும் கலங்கியக் கண்களோடும் வீங்கிப்போன நெற்றியோடும் இருந்தவன் மெல்ல தலையை உயர்த்தி மக்களைப் பார்த்தபடி சொன்னான்.

‘எனக்கு மட்டும் ஏன் இப்படி நடக்குது.’

கேடையில் நாடகத்திற்காகப் பாராட்டைப் பெற்ற இயக்குனரும் நடிகர்களும் தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களும் அப்படியே கலைந்து பம்மி பம் மி நடந்தனர். இயக்குனரின் முகம் இறுகிப் போயிருந்தது. பாரனுக்கும் இறுக்கம். அவர்களது முகங்கள் யாரையும் எதிர்கொள்ள மறுத்து, எங்களை யாரும் பார்க்காதீர்கள் என்று ஒலியின்றி கத்திக் கொண்டிருந்தன. சரமற்ற முகங்கள்.

கீழே வந்தவர்களிடம் நாடகம் பார்த்த பெரியவர்கள் தங்களின் பாராட்டுகளைக் கூறினர். ஒவ்வொரு வரும் தத்தம் பார்வையினின்று தொடர்ந்து பாராட்டுகளையே கூறினர். நாம் சொத்தப்பியது யாருக்கும் தெரியவில்லையோ என்று ஐயற்றார் இயக்குனர். பாரனுக்கும் அப்படியே. கடைசியாக வந்து ஒருவர் கூறுனார்.

‘அய்யா, அந்த ஒரு காட்சியில் ஸெட்டிங்கு நல்லா செஞ்சீங்க. மேடை முழுக்க ஒவ்வொரு இடத்தையும் ஸைல் போட்டு காட்டுனீங்க பாருங்க. ஸைல் அப்படியே மேடையில் ஆளைத் தேடுது. மெதுவா தேடுது. அப்பறம் வேகமா தேடுது. கடைசில மெதுவா ஸைல்டப் போட்டு, அந்த தையலாக எனக்கு மட்டும் ஏன் இப்படி நடக்குதுனு வந்ததே, அதுதான் எனக்கு ரொம்ப புடிச்சிருந்தது. வாழ்த்துகள்.’ அவரது பாராட்டையும் கேட்ட பாரனுக்கு வாயில் பற்கள் தெரிய ஆரம்பித்தன.

‘ஆமா, ஆமா... அந்த காட்சிக்கு அப்பிதான் வருனும். பாக்க நல்லாயிருந்துச்சா, அவளோதான், ஹி ஹி...’ என்று இயக்குனரும் பற்களைக் காட்டிக் கொண்டார்.

இறப்பில்லா கலைஞர்

ஆரிய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்த
கருப்புக் கண்ணாடியே !
திராவிடத்தை வளர்த்த
எங்கள் அண்ணாவே !

உன் கைவிரல்கள்
தமிழ்பால் ஊட்டிய
மார்பகங்கள் !

முத்தமிழ்
தவழ்ந்து விளையாடும்
காகரத்து குரலில் !

தமிழ்
ஆனந்த ஊஞ்சலாடு
மகிழும் இதழில்
அவ்வப்போது
முத்தமிட்டுக் கொள்ளும்
உன் கைக்குட்டை !

மேம்பாலங்களில்
பயணிக்கிறேன்
தூணாய் தெரிகிறாய் நீ !

இலட்சக்கணக்கான
அண்ணாக்களை உருவாக்குகிறது
நீ தந்த
அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம் !

கடலே
அலையாய் வந்து வணங்குகிறது
சாரித்திர சாதனையாம்
சிலையாய் நீ
எழுப்பிய வள்ளுவனை !

சாதிகளை ஒன்றினைத்து
சமத்துவத்தை போற்றினாய்
சமத்துவபுரத்தில் !

இன்று
தமிழ் எழுதுகோல்

படுத்துக் கொண்டது !
குறளோவியம்
மெளனிக்கிறது !

முரசோலியில்
இனி எப்படிக் காண்போம்
உன் ஓலிகளை !

இறந்தும் போராடுகிறது
உன் உடல் !

போராடி கிடைத்தது
மெரினாவில் இடம் !
வானில் பார்க்கிறேன்
சூரியன் புன்னகைக்கிறது
அமைதியாய் !

தமிழ்ப்பால்
ஊட்டிய தாயே !
நீ தவழ்கிறாய்
எங்கள் கரங்களில்
குரளோவியமாய் !
நெஞ்சுக்கு நீதியாய் !

உனக்கு ஏது
இறப்பு?
அமுதத் தமிழ்
பருகியவன் நீயல்லவா !

அமுதத் தமிழ்
ஊட்டியவன் நீயல்லவா !
அமுதத் தமிழ்
படைப்புகள் படைத்தவன்
நீயல்லவா !
அமுதத் தமிழில்
தமிழர்களை பினைத்தவன்
நீயல்லவா !
உனக்கு இல்லை
இறப்பு !

சா. கா. பாரதி ராஜா

இலைபேசி

செல்வா

அழகிய சிற்றுரூப். ஊர் நிறைய நல்ல மாந்தர்கள் வாழ்ந்திருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவர் தான் சதாசிவம். சதாவின் குடும்பம் ஊரை விட்டு சுற்று தள்ளி இருந்தது. பரம்பரையாக வந்த சொத்துக்கள் அவருடையது. அக்காலத்தில் அவரின் முன்னோர்கள் பலகாணி நிலங்களை வளைத்துப் போட்டிருந்தனர். வீட்டைச் சுற்றி பெரிய தோட்டம், கனி மரங்கள், மலர் வளம், அதனையொட்டி காய்கறிகள் விளையும் தோட்டம் என அனைத்தும் உண்டு. அவரின் குடும்பத்தினர் பணம் கொடுத்து வெளியில் வாங்கும் பொருட்கள் மிகவும் குறைவு.

சதா எதனையும் திட்டமிட்டு செய்வார். வீண் செலவுகள் செய்ய மாட்டார். ஆனால் தன் குடும்பத்தினர்களுக்கு மட்டும் நன்றாக செலவு செய்வார்.

அவருக்கு இருந்தது ஒரு பையன், ஒரு பெண். பெண்ணை நல்ல இடத்தில் மிருமணம் செய்து கொடுத்தார். பையன் படிக்க வேண்டும் என்றான். பெரிய பள்ளியில் சேர்த்தார். பிறகு கல்லூரியில் சேர்த்தார். பின் மெற்கொண்டு படிக்க அயல் நாட்டிற்குசெல்ல வேண்டும் என்றான். சிறிது சிந்தித்தார். ஒரே பையனாயிற்றே எப்படி அவ்வளவு தூரம் கண் காணாத சீமைக்கு அனுப்புவது? பையன் பிடிவாதம் பிடித்தான். இந்த சின்ன ஊரில் இருந்து நான் என்ன செய்ய முடியும். நான் படித்த படிப்புக்கு தகுந்தவேலை வேண்டுமென்றால் வெளிநாட்டிற்குச் சென்றால் தானே முடியும்!"

பையன் சொல்வதும் சரியாகத்தான் இருந்தது. பாதி நிலங்களையும், சொத்துக்களையும் விற்றார்.

யாருடைய சொத்துக்கள் இவைகள் எல்லாம் அவனுடையது தானே அவனுக்கு இல்லாமல் வேறு யாருக்கு பயன் படப்போகின்றது. கணக்கு பார்த்து செலவு செய்தார்.

பையன் நல்ல படியாக வெளி நாட்டிற்குச் சென்று படிப்பை முடித்து விட்டு அங்கேயே நல்ல பணியில் அமர்தான். கை நிறைய ஊதியம். தோட்டத்துடன் கூடிய பெரிய வீடு. விலை உயரந்த மகிழுந்து என நல்ல நிலையில் இருந்தான். ஓவ்வொரு ஆண்டும் ஊருக்கு வந்துவிட்டு போவான். நல்ல இடத்தில் கண்ணுக்கு அழகான பெண்ணை மகனுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தார் சதா.

மகள் உள்ளுரில் இருப்பதனால் பையனைப் பற்றிய கவலை அதிகமாக சதாவுக்கு கிடையாது. மகள் நினைவு வரும் பொழுதெல்லாம் மகள் வீட்டிற்குச் சென்று வருவார். பையனும் அடிக்கடி தொலை பேசியில் பேசுவான். ஆண்டுகள் பல உருண்டோடின.

சதாவுக்கு கருமை நிற முடிகள் மாறி வெண்மை நிறமாயின. தசைகளில் சுருக்கங்கள் நிறைந்தன. நெற்றியில் நிறைய கவலையின் கோட்டு வரிகள். கண்களில் மெல்ல மெல்ல ஒளிகள் குறைந்தன. நினைவாற்றல்கள் சிறிது சிறிதாக சிதைந்து வந்தன. பேசும் மொழிகளில் மவுனங்கள் மினிர்ந்தன. சத்தமாக பேசாது தனக்குள்ளே பேசிக் கொள்ளுவார். அதில் அவருக்கு எந்த இடறும் தெரியவில்லை. அதனைக் காணும் மற்றவர்களுக்கு வேறுபாடாகத் தெரிந்தது.

'என்ன ஆனது சதாவுக்கு கைகளை தலையை ஆட்டி ஆட்டி ஏதோ பேசிக் கொள்ளுகின்றான். பையன் நினைப்பில் பித்து பிடித்து விட்டதா! இப்படியே போனால் பைத்தியக்கார மருத்துவ மனையில் கொண்டு போய் சேர்க்க வேண்டியது தான்'. என்று பேசிக்கொண்டனர்.

ஊரில் மற்றவர்கள் பேசுவது சிறிது சிறிதாக சதாவின் மனைவிக்கும், பின்னளைகளுக்கும் தெரிய வந்தது. என்ன செய்வது 'உலை வாயை முடினாலும் ஊர் வாயை மூட முடியாது' என்று சொல்வார்கள். அவர் தனக்குத் தானே

பேசுவது பெரிய குறை ஒன்றும்கிடையாதே அதனைப் போய் இப்படி பேசுகின்றார்களே என்று எண்ணினார்கள்.

பையனிடம் பேசும் அம்மா இதைப் பற்றி பேசினாள். பையன் சொன்னான் ‘நான் ஊருக்கு வரும்பொழுது பார்த்துக் கொள்ளுகின்றேன்’ என்று.

அடுத்தாண்டு கோடை விடுமுறையின் போது குடும்பத்துடன் வந்தான். மறக்காமல் ஓர் தழுவும் அலை பேசியைக் கொண்டு வந்தான். அதில் சுதா விரும்பி கேட்கும் சங்க இலக்கிய சொற்பொழிவுகளையும், திருக்குறள் விளக்க உரைகளையும், அவ்வை போன்ற புலவர்களின் பாடல்களையும் பதிவு செய்திருந்தான். எந்த நேரத்திலும் இலவயமாகத் தொடர்பு கொள்ளும் பகிரி, முக நூல், இணைய தளம் போன்ற அனைத்தும் அதில் நிறைந்திருந்தன. அதனை சுதாவின் சட்டை பையில் வைத்து செவி கம்பிகளை இரு காதுகளிலும் வைத்துவிட்டான். சுதாவுக்கு அலை பேசியின் பயன் பாடுகள் நன்கு புரிந்து விட்டது.

சுதா இப்பொழுதெல்லாம் அலை பேசி இல்லாமல் வெளியில் எங்கும் செல்வதில்லை. பாடல்கள் கேட்பார். இல்லையென்றால் அலை பேசியில் பேசுவார். இணையத் தளத்தைச் சென்று பார்ப்பார். இப்பொழுது மற்றவர்கள் சுதாவை பார்க்கும் பார்வையே வேறு மாற்றமாக இருந்தது.

‘மனுசனுக்கு வாழ்க்கை வந்தால் இப்படி வர வேண்டும்’ என்று மூக்கின் மீது விரலை வைப்பார்கள். அலைபேசி ஒருவரின் வாழ்வினை எப்படி எல்லாம் புரட்டிப் போடுகின்றது. அதில் நல்லனவும் உண்டு தீதும் உண்டு. அதனை நாம் பயன் படுத்துகின்ற முறைதனில் தான் உள்ளது.

தேடுத் தணிகின்றேன்

**திக்கற்றுச் சிதறிய
கண்ணாடிச் சிதறல்களாய்
மௌனம் வெடித்த வார்த்தைகளை.**

**கூலாங்கற்களின்
முகப்புகளில்
முகம் தெரியுமென்ற தேடல்களில்
எதிர்மறையாய் ஜலத்தில்
சிரிப்பதாய்
கோபமாய்
பாசமாய்
பிரியங்களினாலே பலவாறாக.**

**நரம்புக் கயிறுகளில்
முறுக்கிப் பின்னப்பட்ட
தசைப்பின்டம்
குருதி புகுமிடங்களில்
ரணமாய் உணர்வுவலி
எலும்பெங்கும் தெறிக்கிறது.**

**சில நேரங்களில்
என்னை யாரோ
கடப்பதாக மிரண்டும்
மூர்க்கத்தனமாய்
ாடிமைப்படுத்தும்
அதிகார வர்க்கத்திற்கு
சூணைநிற்கும் சமுகத்தை
கண்கள் அகலவிரித்தும்
பார்க்கிறேன்
விரக்தியோடு.**

கோவை சசிகுமார்.

புத்து சூரியன்

துளிப்பா

புதுவைத் தமிழ்நெஞ்சன்

சிரிப்பை மறந்தான்
தமிழ்மூப் புத்தன்
சிங்கள இனவெறி

வாழ்வின் கழக்கத்தை
அறிந்து கொண்டதால்
அமைதியானார் புத்தர்

பனித் தூறலில்
நடுங்காமல் இருந்தது
புத்தரின் பூஞ்சிரிப்பு

தாகம் நீர்த்தனர்
சிங்கள புத்தனுக்கு
தமிழ்க் குருதி

பூக்காம்பில் சொட்டும்
மழைத் துளியில்
புத்தரின் உருவம்

மறுப்பேதும் சொல்லாமல்
புன்முறையில் மாறாமல்
அமர்ந்திருந்தார் புத்தர்

காரிருள் வானில்
மின்னல் கீற்றாய்
புத்தரின் மும்மணிகள்

போதிமரக் கூட்டில்
கருநாகம் நுழைகிறது
விழி மூடி புத்தர்

புத்தனைப் பார்த்து
ஓயாது குரைத்தது
தெரு நாய்கள்

நீரோட்டத்தில்
மிதந்து செல்லும் சருகுகள்
கரையில் புத்தர்

தவனைப் பாட்டை
பாதியில் நீறுத்தியது
சாரைப்பாம்பாய் புத்தர்

மூங்கில் காட்டை
புல்லாங்குழல் ஆக்கியது
புத்தனின் வருகை

புத்தரின் குரவில்
சிறுநடுக்கமும் இல்லை
தெளிந்த சிந்தனை

முகவரி தொலைத்ததால்
போதிமரத்தடியில்
புத்தரின் வாழ்க்கை

கூடு திரும்புகிறது
இரைத்தேடிய பறவை
காத்திருந்த புத்தர்

காவல் பொம்மையோடு
பேசிக்கொண்டிருந்தார்
மரத்தடி புத்தர்

வெட்டப் பட்டது
போதிமரங்கள்
கூடேறும் புத்தர்

குளம்பொலிகள்
அதிரும் ஒற்றையடிப் பாதை
முடிவில் புத்தர்

கடுங்குளிரில்
கதகதப்பைத் தந்தார்
மரச்சிற்ப புத்தர்

அலையோசையாய்
ஓயாதிருந்தது மனம்
ஆழ்க்கடலாய் புத்தர்

ஏதிலியர் முகாமில்
எப்போதும் போலவே
புத்தரின் புன்னகை

உதிரும் சிறகுகள்
எட்டா வானம்
ஏங்கும் புத்தர்

ஓடிப்போன புத்தரிடம்
யசோதாவும் இராகுலனும்
கோவப் பட்டனர்

மனசில் உற்ந்து
மறுபடி விழித்தெழுந்தது
புத்த ஞாயிறு

கண்ணிமை மூடி
செவி தீர்ந்திருந்தார்
மாணவ புத்தர்

புத்தர்கள் வளர்ந்தது
இப்படியாகத்தான் இருக்கும்
அசோகர் மரம் நட்டார்

வனமுறை தான்
புத்தனின் அமைதியும்
தமிழ்மூப் படுகொலை

அடையாள அணிவகுப்பில்
நின்று கொண்டிருந்தார்
இலங்கை புத்தர்

கள்ளத் தோணியில்
தப்பிச் சென்றார்
காயத்தோடு புத்தர்

போதிமரத்தின்
வேர்களாகியது துழுக்கி
படையணியில் புத்தர்

புத்தரைத் தேடி
புறப்பட்டது முப்படை
பதுங்கி குழி

கண்ணர் நுளியை
செந்நீராக்கியது
புத்தரின் அறம்

இனவெறி படுகொலைக்கு
தூண்டுகோலாக்கியது
புத்த வெறி

அமைதியைத் தேடி
எண்திசையிலும் தீரிகிறான்
புத்தன்

கலை(ஞர்) தமிழ்

கலைஞரே!
தமிழ்த் தாயின்
தவப் புதல்வன்
நீ.
ஆனால்
தமிழ் அன்னைக்கு
நீதான்
அமுதாட்டனாய்.

வங்கக் கடலாய்
சங்கமித்த
சங்கத் தமிழழை
தாங்கத் தமிழாக்கீய
சிங்கத் தமிழன்
நீ.

இரு வரி குறளை
இரு விரி கடலாய்
பொருள் விளக்கம் செய்த
அருஞ்சொற்பொருள்
நீ.

சிலேடு தொட்ட
காலம் முதல்
சிலேடை பேசிய
செம்மல் நீ.

நீ தமிழ்
எழுத எழுத
வரலாறு உன்னை
எழுதிக் கொண்டது.

உன்னைப் போல
சிறப்பாக
நாடாளாலாம்.
உன்னைப் போல
ஒருவராலும்
தமிழாள முடியாது.
முத்தமிழ்
கலைஞரின் தமிழால்
கலை(ஞர்) தமிழ் என
நான்கானது.
உன் உதிரம்
கலந்ததால்
தமிழ் மொழி
செம்மொழியானது.

தமிழ்
வளர்ச்சியின்
உச்சம் கண்டதால்
உன்னை அள்ளி
அனைத்துக் கொண்டது.

காற்று
ஒலிபரப்பிய
உன் தமிழழை
இனி
கடல் அலை
ஒலிபரப்பும்.

கேப்டன் யாசீன்

இரு புக்த்தின் மடவு

இந்து முறை முதல்வராக பதவிவகித்த கருணாநிதி, தமிழகத்தை சமூக ரீதியிலும் பொருளாதார ரீதியிலும் இந்தியாவின் முன்னணி மாநிலமாக உருவாக்கியதில் முக்கியப் பங்கு வகித்தவர். இந்திய அரசியலில் பல சாதனைகளுக்கு சொந்தக்காரர். இந்தியாவின் முத்த அரசியல்வாதிகளில் ஒருவரும் ஐந்து முறை தமிழக முதல்வராகவும் 60 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக (1957 - 2018) தமிழக சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் பணியாற்றிய முத்துவேல் கருணாநிதி தற்போதைய நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் ஓரள்ளிய குடும்பத்தில் 1924ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 3ஆம் தேதி பிறந்தார்.

சிறு வயதிலிருந்தே கலைகளிலும் எழுத்திலும் ஆர்வம் கொண்டிருந்த கருணாநிதி, நீதிக் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரான அழகிரிசாமியின் உரைகளால் கவரப்பட்டு, 14 வயதிலேயே அரசியலில் கவனத்தைத் திருப்பினார். தவிர, பள்ளிக்கூடத்தில் துணைப்பாடமாக

வைக்கப்பட்டிருந்த பானகல் அரசர் குறித்த 50 பக்க நூலும் அவரை வெகுவாக கவர்ந்தது.

கட்டாய இந்தி கல்வியை எதிர்த்து தமிழகத்தில் போராட்டம் உச்சகட்டத்தை அடைந்திருந்த நிலையில், 'வாரூங்கள் எல்லோரும் போருக்குச் சென்றிடுவோம். வந்திருக்கும் இந்திப் பேயை விரட்டித் திருப்பிடுவோம்' என்று முழுக்கமிட்டபடி ஊர்வலத்தை நடத்துவதை வழக்கமாக வைத்திருந்தார் கருணாநிதி.

17 வயதிலேயே தமிழ்நாடு தமிழ் மாணவர் மன்றம் என்ற பெயரில் அமைப்பு, கையெழுத்துப் பத்திரிகை என்தீவிரமாக பணியாற்றிய கருணாநிதி, பிற்காலத்தில் தன் தலைவனாகவும் தமிழகத்தின் புகழ்பெற்ற முதலமைச்சர்களில் ஒருவராகவும் உருவெடுத்த சி.என். அண்ணாதுரையை 1940 களின் துவக்கத்தில் சந்தித்தார்.

1949ல் பெரியாருடன் முரண்பட்டு அவரது பிறந்த நாளன்றே புதிதாக ஒரு கட்சியை சி.என். அண்ணாதுரை துவங்கியபோது, அவருக்கு மிக நெருக்கமான துணையாகி யிருந்தார் மு. கருணாநிதி. 25 வயதே நிரம்பியிருந்த கருணாநிதி கட்சியின் பிரசாரக்குழு உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார்.

அதே காலகட்டத்தில், ராஜகுமாரி படத்தில் துவங்கி சினிமா வசனகர்த்தாவாகவும் கோலோச்சிய கருணாநிதி, வசனம் எழுதிய திரைப்படங்கள் சமூக மாற்றத்திற்கான கருத்துகளை தமிழகத்தில் வெற்றிகரமாக விதைக்க ஆரம்பித்தன. 1952ல் அவரது வசனத்தில் வெளி வந்த பராசக்தி திரைப்படம், தமிழ்த் திரையுலகிற்கு ஒரு திருப்பு முனையாகவே அமைந்தது.

1953ல் அவரது முக்கிய முதல் போராட்டமாக, கல்லக்குடிக்கு டால்மியாபூரம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்ததைக் கண்டித்து, மீண்டும் கல்லக்குடி என்ற பெயரை மீட்டெடுக்க போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு கருணாநிதி 6 மாதம் சிறைசென்றபோது, கட்சிக்குள் ஒரு முக்கியமான சக்தியாக உருவெடுக்க ஆரம்பித்தார்.

மலைக்கள்ளன், மனோகரா படங்களின் மூலம் திரையுலகிலும் கருணாநிதி உச்சத்திற்கு சென்றார்.

1989ல் தேசிய முன்னணி அரசில் பங்கேற்றதன் மூலம் தேசிய அரசியலில் தனது கணக்கைத் துவங்கிய கருணாநிதி, 1998லிருந்து 2014ஆம் ஆண்டுவரை மத்திய அரசில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் கட்சியாக தி.மு.கவை வைத்திருந்தார். குறிப்பாக, 2004ஆம் ஆண்டு மன்மோகன் சிங்க தலைமையில் அமைந்த ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசில் 12 அமைச்சர்கள் தமிழகத்தின் சார்பில் இடம்பெற்றனர். தொலைத்தொடர்பு, சுற்றுச்சூழல் உள்ளிட்ட முக்கிய அமைச்சரவைகளில் தி.மு.க அமைச்சர்கள் இடம்பெற்றனர்.

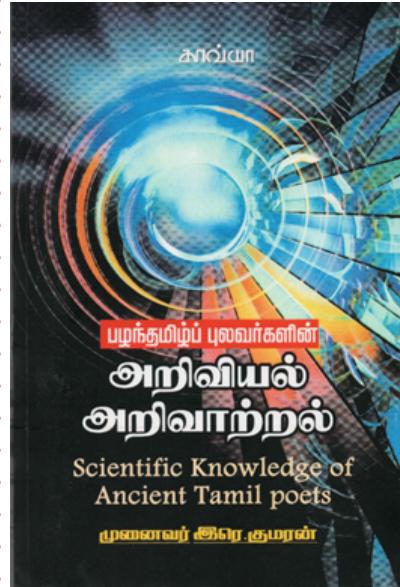
ஆனால், இந்த காலகட்டத்தில் கருணாநிதி கடும் விமர்சனங்களையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. குறிப்பாக, பா.ஜ.க. தலைமையிலான ஆட்சியில் தி.மு.க. பங்கேற்றது, அக்கட்சியின் வரலாற்றில் ஒரு சிக்கலான, விமர்சனத்திற்குரிய தருணமாகவே பார்க்கப்படுகிறது. தவிர, கட்சியிலும் ஆட்சியிலும் தன் குடும்பத்தினருக்கு அவர் அளித்த முக்கியத்துவம் பெரிதும் விமர்சிக்கப்பட்டது. அதேபோல, இலங்கையில் நடந்த உள்நாட்டுப் போர் இறுதிக்கட்டத்தை எட்டியிருந்த சமயத்தில் தமிழக முதல்வராக இருந்த கருணாநிதி, தமிழ்மக்களைக் காப்பாற்ற போதுமான அளவு எதிர்வினை ஆற்றவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

மாநில உரிமைக்கான குரல்

கருணாநிதி முதலமைச்சராக பங்கேற்ற காலத்திலிருந்தே மாநிலங்களின் உரிமைகள், கூட்டாட்சி ஆகியவை குறித்து தீவிரமான செயல்பாடுகளை மேற்கொண்டு வந்தார். முதல்வராக பதவியேற்றதும் 1969ல் நீதிபதி ராஜமன்னார் தலைமையில் அமைத்த குழு, இந்தியாவின் மத்திய

மாநில அரசுகளுக்கு இடையில் இருக்கவேண்டிய உறவைச் சுட்டிக்காட்டியது. கருணாநிதி செய்த முயற்சிகளின் காரணமாகத்தான் மாநில முதல்வர்கள் சுதந்திர தினத்தன்று கொடியேற்றும் உரிமை வழங்கப்பட்டது.

1996 - 2001 ஆம் ஆண்டு வரையிலான கருணாநிதியின் ஆட்சிக்காலம், தி.மு.க. ஆட்சியின் சிறப்பான தருணங்களில் ஒன்றாக எப்படிப் பார்க்கப்படுகிறதோ, அதேபோல 2006 - 2011 ஆட்சிக் காலம் கருணாநிதி கடும் விமர்சனங்களுக்குள்ளான காலமாகவும் அமைந்தது. 2016ல் தி.மு.க. மீண்டும் ஆட்சிக்கு வராமல் போனதற்கு, இந்த காலகட்டத்தில் சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளே முக்கிய காரணமாக அமைந்தன.

கலைத்துறையில் பங்கு

அரசியலில் மட்டுமல்லாமல், கலைத் துறையிலும் கருணாநிதியின் பங்கு அளவிப்பியது. 1947 ல் வெளியான ராஜகுமாரியில் துவங்கி 2011 ல் வெளியான பொன்னர் சங்கர் வரை 64 வருடங்கள் சினிமாத் துறையில் செயல்பட்டிருக்கிறார் கருணாநிதி. இந்தியாவில் உள்ள எந்த ஒரு அரசியல் தலைவரும் செய்யாத சாதனை இது. சினிமா தவிர, தொலைக்காட்சித் தொடர்களிலும் தொடர்ந்து இயங்கிவந்த கருணாநிதி, தன் உடல்நலம் குன்றும்வரை கலைஞர் டிவியில் வெளியான ராமானுஜம் தொடருக்கு வசனங்களை எழுதிவந்தார்.

எழுத்தாளராகவும் பத்திரிகையாளராகவும் அவருடைய சாதனைகள், யார் ஒருவரையும் பொறுமையடையச் செய்யும். சுமார் 2 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களுக்கு எழுதிக் குவித்திருக்கும் கருணாநிதி, தனது தொண்டர்களுக்கு எழுதிவந்த 'உடன்பிறப்பே' கடிதத் தொடர், உலகின் மிக நீளமான தொடர்களில் ஒன்று.

இந்திய விடுதலைக்கு முன்பாக அரசியல் வாழ்வைத் துவங்கிய தலைவர்களில் தற்போது உயிரோடு இருப்பவர்கள் வெகு சிலரே. அந்த வகையில் கருணாநிதியின் மரணம், ஒரு யுகத்தின் முடிவைக் குறிக்கிறது.

தொன்மை நிறைந்த தமிழில், சங்க

- இலக்கியங்களின் பங்கு அடர்த்தியானது.
- தமிழ் நூல் என்றாலே செய்யுள் பகுதி என்ற பார்வை பெரும்பாலானவர்களிடம் உள்ளது.
- திருக்குறளில் அறம், நீதி, கல்வி, வணிகம், அரசியல், வாழ்வியல், உளவியல், மருத்துவம், அறிவியல் என அத்தனையும் இருந்த போதும் தமிழில் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக பல நூல்கங்களில் அது மொழி செய்யுள் பகுதியில் வைக்கப் பட்டுள்ளது.
- 'அணி செய் காவியம் ஆயிரம் கற்பினும் ஆழந்திருக்கும் கவியுளம் காண்கிலர்,
- வணிகமும் பொருள் நூல்களும் பிதற்றுவர்,
- வாழும் நாட்டின் பொருள் கெடல் கேட்டிலர்,
- கம்பன் என்றொரு மானுடன் வாழ்ந்ததும் காளிதாசன் கவிதைப் புனைந்ததும்
- உம்பர் வானத்துக் கோளையும் மீனையும்
- ஓர்ந்தளந்ததோர் பாஸ்கரன் மாட்சியும்
- அனன் யாவையும் அறிந்திலர் பாரதத்தின் ஆங்கிலம் பயில் பள்ளியில் போகுனர்'

- என்ற பாரதியின் வரிகளுக்கேற்ப, தமிழை புராதான மொழியாகக் கண்டார்களே தவிர
- அதன் வடிவத்தில் விளைந்திருந்த அறிவார்ந்த உலகத்தைக் காண எவரும் முற்படவில்லை.
- தமிழ்ப்புலவர்கள் என்றாலே மன்னரைப் புகழ்ந்து பாடிப் பரிசு பெற்றுச் செல்வோர்
- எனும் தோற்றம் இன்றைய மக்களின் பார்வையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை

“பழந்தமிழ்ப் புலவர்களின் அறிவியல் அறிவாற்றல்”

ஆசிரியர் : முனைவர் இரெ. குமரன்,
வெளியீடு : காவ்யா

அடிநாதமாகக் கொண்டு இந்நாலின் ஆசிரியர் பழந்தமிழ்ப் புலவர்களின் அறிவியல் அறிவாற்றலை விளக்க, 50 தலைப்புகளில் பல்வேறு சங்கப் பாடல்களோடு இந்நாலைப் படைத்துள்ளார். அத்துடன் ஒவ்வொரு ப் பகுதிக்கும் ஆங்கிலத்துறைப் பேராசிரியர் திரு பழனி. அரங்கசாமி அவர்கள் வேற்று மொழியினரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வண்ணம் ஆங்கிலத்தில் தொகுப்புரை வழங்கியுள்ளார்.

நூலாசிரியர் அறிவியலை இரு வகையாகக் பிரித்து அக அறிவியல், புற அறிவியல் என வகைப்படுத்துகிறார். இயற்கையைப் புரிந்து கொண்டு ஒழுக்கம், நலம், வளம், அறிவு கொண்டு இயற்கையோடு இன்புற்று மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கான நெறி அக அறிவியல் எனத் தெளிவு படுத்துகிறார். புற அறிவியலானது மனித சமுதாயத்தின் புறத்தேவைகளை புதிய கண்டுபிடிப்புகளால் நிறைவேற்ற முனைவது.

‘எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு’

என்ற வள்ளுவரின் வழியோடு நாலை முன்னெடுக்கிறார்.

‘அழல்கான்று திரிதரும் அலங்கு கதிர் மண்டிலம் நிழல் சூன்று உண்ட நிரம்பா நீளிடை’ மதுரை இளங்கெளசிகளார். அகநானாறு 381 : 45

“உலகம் உவப்ப வலன் ஏர்பு திரிதரு பலர் புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாங்கு’ நக்கீர், திருமுருகாற்றுப்படை.

உலகத் தோற்றம், உயிர்த் தோற்றம் எனத் தொடங்கி நிறம் மாறும் பூக்கள், நாழிகை வட்டில், தீக்கடை கோல், நெல்லிக்கனி, மூல்லை, புராகல் உண்ணுதல், அன்றில் பறவை, முந்தீர், வடவைத் தீ, ஆழிப் பேரலை, தொல்காப்பியத்தில் புள்ளி, உலக ஒடுக்கம் என பல்வேறு அறிவியல் சிந்தனைகளை தமிழர்கள் எப்படி பெற்று இருந்தனர் என்பதை தகுந்த ஆதாரத்தோடு விளக்கம் செய்து இருக்கிறார். தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும் அவசியம் பயன் படக்கூடிய அற்புதமான நூல்.

நூல் மதிப்புரை:
முனைவர் பா.சக்திவேல்,
புதுக்கோட்டை

மனி வாயின் மொழியின்ப தமிழ் சீதனம்...

அ.நாகராசன்

நேரம் கிட்டும் போதெல்லாம், என் “புத்தக மூட்டையை” கவிழ்த்து பழைய சிற்றிதழ்கள், இலக்கிய சுஞ்சிகைகள், பழைய தின பக்திரிகைகள் என்று ஆராய்வது வழக்கம். சமீபத்தில், டாக்டர் கலைஞர் அய்யா மறைவால் சுஞ்சலமடைந்த மனதுடன் மூட்டையை குடைந்த போது கண்ணில் தென்பட்டது...

1992ம் ஆண்டு நவம்பர் மாத தீபாவளி சிறப்பிதழ், சுபமங்களாவில் வெளியான அவரது நேர்காணல்.

வசீகர மேடை பேச்சாளர், நெஞ்ச பொறுக்குதில்லை என, எழுத்தாணியை ஏந்தினால் கணல் கக்கும் வார்த்தைகள் வந்து விழும் சமுதாய அவலங்களை சாட; எழுது கவிதை எதுவாயினும், மோனையும் எதுகையும், கைகட்டி முன் நிற்கும், இவர் ஆணைக்காக; ஊகிக்க இயலா அரசியல் ஆட்டத்தில் (Playing card close to the chest) காய் நகர்த்தும், சாதுராய சாணக்கியனாகவும், நாகரிகம் மிகு அரசியல் கட்சி தலைவானகவும், மாபெரும் மக்கள் கக்தியாக வாழ்ந்து காட்டியவர் கலைஞர்.

அந்த 1991 92 காலகட்டத்தில், “கலைப்பப்பட்ட தி.மு.க. ஆட்சி, ராஜீவ்காந்தியின் தூர்மரணம், தொடர்ந்த பொது தேர்தலில் தி.மு.க.வின் தோல்வி போன்ற சோதனையும், வேதனையும் நிறைந்த சூழலில்தான் 1992 ம் ஆண்டு சுபமங்களா இதழில் அவர் நேர்காணல் வெளியாகி இருந்தது.”

அரசியல், சினிமா, கலை இலக்கியம், அழகியல், திராவிட இயக்கம், நாத்திகம், பக்தி இலக்கியம், சுமுகங்களைவு, புதுக்கவிதை, மரபுக் கவிதை, நாடகம், சிறுக்கை என்றும், தமிழ் பண்பாடு, இயல், இசை, நாடகம், மற்றும் தமிழ் எழுத்து சீர்திருத்தம் பற்றிய தன் ஆழமான பார்வைகளை வெளிப்படுத்தியது அந்த நேர்காணல். அந்த பதிவு தெளிவாக, கலைஞர் என்ற ஆளுமையை வரையருத்து, மிக துல்லியமாக படம் பிடித்து காட்டுவது போல் இருந்தது.

அவர் நினைவாக அந்த கோலத்தில் இருந்த சில கோடுகள்...

இலக்கியம் மற்றும் அரசியல், என்ற இந்த இரண்டில் எது அவரது, இளமை

இப்பீல் ஏவுபான் கூத்து

சப்தமற்ற இரவுகளின்
நிசப்தத்தை
சில ஒநாய்களின்
உளற்கள் களங்கமாக்கின

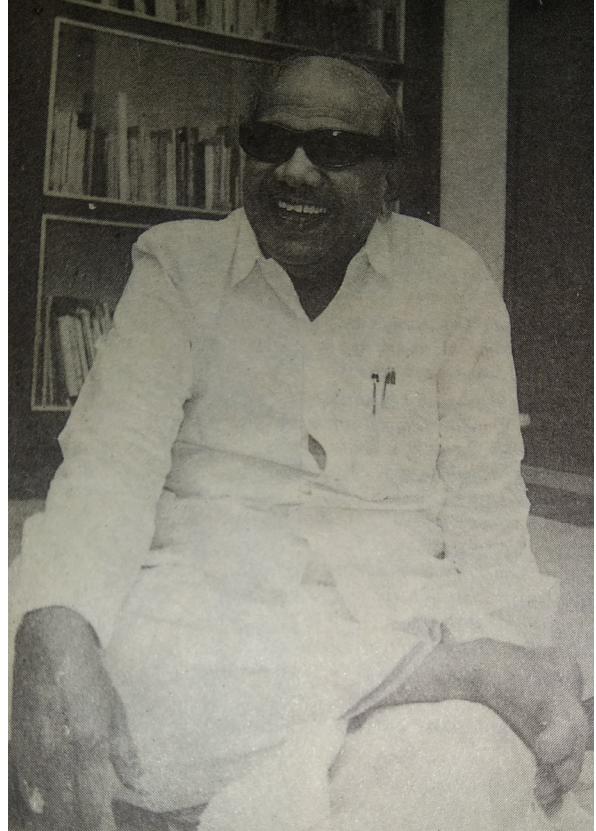
பணி முடிய பிண்ணிரவு
அவள் உயிர்ப்பினை
அழக்செய்கிறது
எப்பாடுபட்டாவது
இருத்தலின் விதி
உயிர் நூலை
நெய்ய முயல்கிறது

காலியான பக்கங்கள்
வெறுமை பொங்கிய
பார்வைகள் கடந்து
செல்ல செல்ல
வேண்டலின் இன்னொரு
பறத்தல் இலகுவாக ஆக்கிடவே
வாழ்க்கையினை
தொடர்கிறாள்

அந்த கனத்த
மழைப்பொழுதில்
தனித்த பொழுதாய்
அவளின் பிளவான இதயம்
குளிர்ந்த படிமமாக
இறுகி கிடக்கிறது

உருகுமென இருப்பின்
உருகும் ...

கலா புவன்
லண்டன்

தொடர்ந்து அவர் தனக்கு தமிழ் இலக்கியம் பயிற்றுவித்த திருவாரூர் உயர்நிலை பள்ளி ஆசிரியர்களையும் தந்தைக்கு நிகராக வரிசை படுத்தி சொல்கிறார். மகாவித்வான் தண்டபாணி தேசிகர், டாக்டர் சி இலக்குவனார், முத்து கிட்டின நாட்டாரய்யா, இராசகோபால் பிள்ளை.

மாணவ பருவத்தில் கவிஞர் சுரதா, கவி காமு. வெஷரி், கவிஞர். மாவெண்கோ, போன்ற முத்தவர்களின் நட்பு கிட்டியுள்ளது. இது இலக்கிய இளமை காலத்திலேயே, இலக்கிய வளமைக்குக் காரணம்.

இப்படி அறிஞர் பெருமக்கள் பலரால் விதைக்கப்பட்ட தமிழ் ஆர்வமும் சமுதாய சிந்தனையும், அவருள் பதினான்கு வயதில், அதாவது, 1938 இந்தி எதிர்ப்புனர்வையும் போராட்ட தன்மையையும், ஏற்படுத்தி கோஷமிட்டு விதி வலம் வரச்செய்தது.

“வாருங்கள் எப்போரும்,
மொழி போருக்கு சென்றிடுவோம்,
வந்திருக்கும் இந்திபேயை
விரட்டி திரும்பிடுவோம்.”

என்ற இம் முழக்கமுடன், நாள்தோறும் திருவாரூர் வீதிகளில் மாணவர் அணியுடன் வலம் வந்தார். இந்தி பேயை விரட்டி பின் படிக்க வருவோம் என்பது அவருக்கு கல்வி கற்பதிலும், தாய் மொழி வழி கல்வி கற்பதிலும் இருந்த உறுதியை விளக்குகிறது.

பள்ளி பாடத்தின் வாயிலாக நீதிக்கட்சி குறித்த தகவல்கள், பெரியார், தளபதி அழகிரி, போன்றவர்கள் மேடைப்பேச்சு, அண்ணாவின் எழுத்தோவியங்கள், மற்றும் பாரதிதாசனின் கவிதைகள் இவரின் அரசியல் நாட்டத்துக்கு காரணம். குறிப்பாக அழகிரி அவர்களுடன் நெருக்கமாக பழகியதால் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தாக்கம் அதிகமாகியது.

மேற் சொன்ன செய்திகளை சொல்லி அவர், இந்த விளக்கம் வாயிலாக கேள்விக்கு விடை கிடைத்திருக்கும் என்று தான் நம்புவதாக பதில் சொல்லியிருப்பார்.

அரசியலுக்கும் மேம்பட்டு இலக்கியம் இருக்கிறதா என்ற வினாவுக்கு அவர் தந்த விடை:

தொல் பழங்காலத்தில், கூட்டு சமுதாயங்கள் தோன்றா சமயம் அரசியல் மக்களிடம் இருந்து அன்னியப்பட்டு இருக்கலாம், ஆனால் இன்று, அரசியலும் மக்களும் பினைக்கப்பட்டுள்ள நிலை. ஒரு மனிதன் அரசியலை விட்டு ஒதுங்கி இருக்கிறேன் என்பதும், இலக்கியத்தை விட்டு ஒதுங்கி இருக்கிறேன் என்பதும் புவி ஈர்ப்பு சுக்தியை விட்டு ஒதுங்கி இருக்கிறேன் என்பதற்கு சமம்.

தஞ்சை பெரிய கோவிலில் ராஜராஜன் சிலையை அமைத்ததன் மூலம் மன்னர் கால மதிப்புகளை அதாவது ஆண்டான், அடிமை போன்ற பேதமுள்ள சமுதாயத்தை தாங்கி பிடிப்பது போலாகாத என்ற கேள்விக்கு பதிலாய் தந்தது...

சோழ மன்னன் ராஜராஜனைப் போல ஒரு அரசன் இந்திய வரலாற்றிலேயே கிடையாது. கடலிலும் ஆதிக்கம் செலுத்திய ராஜராஜன், வரலாறு வீரமும் தீர்மும், நிறைந்த ஒன்று. அம்மாவீரன் சிலை வருங்கால இளைய சமுகத்திற்கு எழுச்சியையும், வீரத்தையும் துணிவையும் ஊட்ட

நான் போக்கேன்

நான் விடைபெறுகிறேன்
நாடகம் தொடர்கிறது
எனது கதாபாத்திரம் முடிவடைந்துவிட்டது
என் அரிதாரம் கலைத்து விடைபெறுகிறேன்

வசனங்களுக்கு உயிர்கொடுத்தேன்
கதைத்திருப்பங்களுக்குக்
காரணன் ஆனேன்
கண்ணீரை வரவழைத்தேன்
புன்முறுவல் பூக்கவைத்தேன்
வியக்கவைத்தேன்
வெகுளவைத்தேன்
கைதட்டல்களை
விமர்சனங்களை
காலம் பதிவுசெய்து கொண்டது

என் பாத்திரம் முடிவடைந்துவிட்டது
நானும் களைத்துவிட்டேன்
விடைபெறும்வேளை வந்துவிட்டது
களம் மாறுகிறது
கதை மாறுகிறது
கதாபாத்திரங்கள் மாறுகின்றன
பார்வையாளர்கள் மாறுகின்றனர்
முன்கதைச் சுருக்கத்தில்
என் பாத்திரம் பேசப்படும்
வேறென்ன வேண்டும்?
விடைகொடுங்கள் போய்வருகிறேன்

“அஸ்தமனமும்
அந்திவானத் தாரகையும் அழைக்க
திரும்பிவராத கடற்பயணத்துக்கு
நான் போகிறேன்
கடலலைகள்
ஆர்ப்பாக்காதிருக்கட்டும்
அமைதியாக நான்
கடந்துபோகும் மட்டும்”

நவஜீவன்
ஸ்ரீபெரும்புதூர்

அவருக்கு வயது தொன்றாறுக்கு மேல் ஆகியும் இறுதி வரை இளைய சமூகத்தின் கவன ஈர்ப்பாய் இருந்ததற்கு மேலே சொன்ன பதிலின் இறுதிப் பகுதி விடையாக இருக்கும்.,

இலக்கியத்தில் வடிவமும் (திஷ்டீக்ஷீன்) அழகியலும் (Aesthetics) அவசியமா, இல்லை உள்ளடக்கம் (content) மட்டும் போதுமானதா. என்ற கேள்விக்கு பதில்.,

“குழம்பில் கத்திரிக்காய், வெண்ணைடக்காய் போன்ற உள்ளடக்கம் மட்டும் இருந்தாள் போதாது, உப்பு, புளி, மிளகாய் போல அழகியலும் அவசியம்.”

இந்த நேர்காணல் இறுதியில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள்...

தாங்கள் கட்சித்தலைவராக அயராது பாடுப்படுகிறீர்கள், ஓயாமல் எழுதுகிறீர்கள், சுற்றுப்பயணம் செய்கிறீர்கள். தங்களின் மீது விடப்படும் ஏவுகணைகளை தடுத்து திருப்பி விடுகிறீர்கள். தங்கள், மனமும் உடலும் இளமை துடிப்புடன் இருப்பதன் ரகசியம் என்ன.

“உங்களைப் போல் நல்ல உள்ளம் படைத்த நண்பர்கள் தொலைவில் இருந்தாவது என்னை உண்மையாக நேசிக்கிறீர்களே, அதற்கு எவை எவை காரணமோ அதுதான் இந்த வயதிலும், என் இளமை துடிப்பின் இரகசியம்.”

தாங்கள் மீண்டும் ஒரு பிறப்பு எடுக்க நேர்ந்தால், இலக்கியவாதியாக இருக்க விரும்புவீர்களா அரசியல்வாதியாக இருக்க விரும்புவீர்களா..

மறுபிறப்பில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனவே கற்பனையாக சொல்கிறேன். அப்படி ஒரு பிறப்பு இருந்தால், இதே போல விளங்கி, உங்கள், கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லவே விரும்புவேன்.”

அந்த நேர்காணலை மீண்டும் மீண்டும் படித்த என்னுள் எழுந்த சிந்தனை.

“இறப்பே இல்லா தலைவனுக்கு மறு பிறப்பு எதற்கு..”

வலிய ஒன்றே தவிர அது, ஆண்டான் அடிமை போன்ற கருத்தாக்கங்களை இளம் மனதில் விதைக்க அல்ல. மேலும் காலத்துக்கு ஒவ்வாக கருத்தாக்கங்கள், கால ஓட்டத்தில் இளைஞர்களால் கண்டிப்பாக புறக்கணிப்பட்டுவிடும்..

இதற்கு உதாரணமாய் அவர், சொன்ன சரித்திர நிகழ்வுகள், சோவியத் யூனியனில் ஸ்டாலினின் எதேச்சாதிகாரத்தால் அவர் சிலை உடைக்கப்பட்ட சம்பவம், மற்றும் கார்ல் மார்க்ஸ் வெளின் சிலைகள் கோர்ப்பேசேவ் காலத்தில் தகர்க்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி.

தமிழர்களின் தற்கால யதார்த்தத்தை மறைக்கவே, அல்லது திசை திருப்பவே பழும் பெருமைகள் பேசப்படுகிறதாஞ் என ஒரு கேள்வி.

“பாட்டன் இத்தகு சிறப்புடன் வாழ்ந்த போது பேரன் நீ அவரைப் போல சிறப்பு பெற வேண்டாமா. என்று சொல்லி இளையவர்களை உயர் நிலைக்கு உரியவனாக ஊக்கிவிக்கவே இந்த பழும் பெருமைகள். பழையவை சிறுமைகளாக இருப்பின் அவற்றை உராமாக்கிக் கொண்டு புதுமை பயிரை விளைவிப்பது தான் காலத்தின் தேவை.”

கே.வி. ஜெயழநி, கேரள மாநிலத்தில், பாலக்காடு நகரத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர். துமிழில் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டம் பெற்று, துமிழ்நாட்டில், திருவண்ணாமலை மாவட்டத்தில் ஒரு அரசுப் பள்ளிக் கூடத்தில் துமிழாசிரியராகப் பணி செய்கிறார். துமிழ் வாசிப்பின் தொடர்ச்சியாக மலையாள வாசிப்பைத் தனதாக்கிக் கொண்ட அவர், இலக்கியத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதால் வாசிக்கவும், நாவல், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் என மலையாளத்தில் இருந்து துமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கவும் செய்கிறார். அவரோடு உரையாடுதில் இருந்து...

மொழிபெயர்ப்பாளர் கே.வி.ஜெயழநி யின் நேர்காணல்!

■ உங்களை மொழிபெயர்ப்பாளராக மாற்றியது யார்?

துமிழில் பெண்ணெண்முத்து ஒன்று வந்தால் முதலில் அதைக் கொண்டாடுபவர் எழுத்தாளர் பிரபஞ்சன்தான். என்னை மொழிபெயர்ப்பாளராக மாற்றியதும் அவரே.

திருவண்ணாமலையில் இருந்து கேரள மாநிலம் அடிமாவி நகரத்தில் சுமார் ஐந்து வருடங்கள் வாழ்ந்தபோது, நான் தொடர்ந்து மொழி பெயர்த்து வைத்திருந்த பால் சக்காரியாவின் கதைகளை எடுத்துக் கொண்டு வந்த ஒரு மழைநாளில், எழுத்துப் பிரதியாகவே பிரபஞ்சன் என்னிடமிருந்து அவற்றை வாங்கிச் சென்றார். அதை மிச் சரியாக பதினெண்டு நாளில் கவிதா வெளியீடாக ‘இதுதான் என்பெயர்’ என்ற பெயரில் புத்தகம் ஆக்கியிருந்தார்.

அடுத்த சந்திப்பில் எனக்கு எழுதுவதற்கு பேனா குறிப்பேடு, பெரிய நோட்டுப் புத்தகம், தென்னிந்திய மொழிகளிலிருந்து 15 புத்தகங்களை என்னிடம் கொடுத்து, ‘இதைப் படிங்க ஜெயழநி. படிச்சிட்டு நிறைய எழுதுங்க’ என்று ஊக்கப்படுத்தினார். அன்று முதல் இன்றுவரை நேரிலோ போனிலோ பேசும்போது அவர் கேட்கும் முதல் கேள்வி ‘ஜெயழநி இப்பென்ன எழுதிட்டு இருக்கிங்க?’ என்பதுதான்.

■ மொழிபெயர்ப்பாளர்களை எப்படி வாசகர்கள் பார்க்கிறார்கள்?

எனக்கு 2 குறைகள் எப்போதும் உண்டு. அனேகமாக இது எல்லா மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கும் உள்ளதுதான். மொழிபெயர்ப்பை, மொழிபெயர்ப்பாளர்களை மாற்றாந்தாய் மனோபாவத்தோடு அணுகுவது.

மற்றொன்று எப்போது நீங்கள் சொந்தமாக எழுதப் போகிறீர்கள்? என்று கேட்டது.

சொந்தமாக எழுதுவதற்குதான் இலக்கியத்தில் முதலிடம் என்பதை நானும் அழுத்தமாக உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆனாலும் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்களைத் தவிர்த்துவிட்டால் நமக்கு இலக்கிய வளம் இல்லையே. கடந்த பத்து வருசங்களில் நிலைமை சற்று பரவாயில்லை. மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்களையும் மொழி பெயர்ப்பாளர்களையும் வாசகர்கள் பரவலாக கவனிக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றனர்.

■ உங்க குடும்பத்தைப் பற்றிச் சொல்லுங்க? :

மிக இளமையிலேயே கணவனை இழந்து மூன்று பெண் குழந்தைகளுடன், தாயின் அரவணைப்பில், அண்ணனின் ஆதரவில், கூட்டுக் குடும்பத்தில்தான் அம்மாவின் ஆரம்பகால வாழ்க்கை தொடங்கியது. தன் வாழ்க்கையின் வேதனைகளையும் ஏக்கங்களையும் புத்தக வாசிப்பின் மூலமே என் அம்மா மாதவி கடந்து சென்றாள். மலையாளம் மட்டுமே தெரிந்திருந்த அவர், என் அக்காவுக்குத்

தமிழ் கற்றுக் கொடுக்க எடுத்த முயற்சியில் எங்களோடு சேர்ந்து தமிழைக் கற்றுக்கொண்டு, வாசிப்புப் பழக்கத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்டார். நான் நாலாவது படிக்கும் போது என் அம்மா வாசிக்கும் வார் இதழ்கள் மூலம் வாசிப்புப் பழக்கம் எனக்கு வந்தது.

அருகிலுள்ள வீடுகளிலிருந்தும், விடுமுறை தினங்களில் தோழிகளின் வீடுகளிலிருந்தும் நானும், தங்கை ஷஷலஜாவும் வாசிக்க எடுத்து வந்த புத்தகங்கள் வழியாக கல்கி, சிவசங்கரி, இந்துமதி, லங்மி, வாஸந்தி, அனுராதா ரமணன், சாண்டியல்யன், பாலகுமாரன், சுஜாதா போன்ற எழுத்தாளர்கள் அம்மாவுக்கு அறிமுகமானார்கள்.

என் தாய்மொழி மலையாளமாக இருந்தும் நான் பி.ஏ. தமிழிலக்கியம் படித்தேன். நானும், என் கணவர் உத்திரகுமாரனும், மகள் சுகானாவும் மலையாளத்தில் இருந்துதமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படியாக இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியப் பயணம் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது.

■ உங்கள் மொழிபெயர்ப்புப் பயணம் பற்றி...

என் கல்லூரிப் பேராசிரியர் திரு. க. பட்டாபிராமன் நடத்தும் படைப்பிலக்கிய வகுப்புகளில், குறிப்பிட நேரத்துக்குள் ஏதேனும் ஒரு தலைப்பைக் கொடுத்து எழுத வேண்டும் என்கிற பயிற்சிக்குள் கொண்டுவர எவ்வளவு முயற்சித்தும் என்னால் சொந்தமாக ஒரு வரிஷூட் எழுத முடிந்ததில்லை.

கல்லூரி ஆண்டு மலருக்கு நான் மொழிபெயர்த்து நாடகமாக அமைத்துக் கொடுத்த ஒரு மலையாளக் கதையை வாசித்த என் நண்பாக்ஞரும் பேராசிரியர்களும் பாராட்டிய விதம், நான் மொழிபெயர்ப்பு பக்கம் திரும்ப காரணமாக அமைந்தது. என் தமிழ் இலக்கியப் பங்களிப்பை நான் மொழிபெயர்ப்பு என்று எடுத்துக் கொண்டேன்.

முதல்முதலாக ‘சந்திரனுக்குப் போனது கட்டுக் கதையா?’ என்கிற ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை மொழிபெயர்த்தேன். அது புதுவிசை பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அந்தக் கட்டுரை நிலவுக்கு இன்னும் மனிதன் செல்லவில்லையென்றும் அமெரிக்காவுக்கும் ரஷ்பாவுக்கும் இடைபிலான பனிப்போரில், அமெரிக்கா நாசாவுடன் கோந்து இந்த உலக்கதை ஏமாற்றியதுதான் நடந்துள்ளது என்பதையும் தழுந்த ஆதாரங்களோடு சொல்லியிருந்தது.

அதைத் தொடர்ந்து எழுத்தாளர் பால் சக்காரியாவின் ‘டாக்டரோடு சோதிக்காம்’ என்ற கதையை ‘இரண்டாம் குடியேற்றம்’ என்று மொழிபெயர்த்தேன். அந்தக் கதையின் கருவும் கதைப் போக்கும் மொழிபெயர்ப்பும் வெகுவான பாராட்டுகளைப் பெற்றது.

அடுத்து நான் மொழிபெயர்த்த கன்னியாகுமரி என்ற கதையை வாசித்த எழுத்தாளர் சுந்தர ராமசாமி அவர்கள் ‘இக்கதையை மொழிபெயர்த்த அந்தப் பெண்ணின் கைகளைப் பிடித்து வாழ்த்துகிறேன். அவருடைய எழுத்து மிக அற்புதமாக இருக்கிறது’ என்று சொல்லி இருக்கிறார். சுராவின் பாராட்டு எனக்குள் ஏற்படுத்திய பரவசத்துக்கு அளவே இல்லை.

மலையாள இலக்கிய வாசிப்பின் தொடர்ச்சியில் பால் சக்காரியாவில் நான் நிலை கொண்டேன். அவரது எழுத்துகளின் ஆழம், வசீகரம் என்னைவிட்டு அகன்று போகவில்லை. அதுதான் அவருடைய கதைகளை 5 தொகுதிகளாக

என்னைக் கொண்டுவர வைத்தது.

வங்கிபுக்ளின்வெளியீடுகளாக அஃபோன்சம்மாவின் மரணமும் இறுதிச் சடங்கும், யேசு கதைகள், இரண்டாம் குடியேற்றம் மற்றும் சாகித்ய அகாடமி வழியாக ‘பால் சக்காரியாவின் தேர்ந்தெடுத்த கதைகள்’ என்ற பெயரிலும் வெளிவந்துள்ளன.

கவிஞர் சியாமளா சசிகுமாரின் ‘நிசப்தம்’ என்ற கவிதை நூலினை அதே பெயரிலேயே மொழிபெயர்த்தேன். அது திருப்பூர் கலை இலக்கியப் பேரவையின் விருதைப் பெற்றதோடு, திருப்பத்தூர் தூய நெஞ்சக் கல்லூரியின் எம்.ஏ., வகுப்பிலும் பாட நூலாக இருந்தது

மலையாளத்தின் மகா கவிஞர் எ. அய்யப்பனின் கவிதைகளை ‘வார்த்தைகள் கிடைக்காத தீவில்’ என்று மொழிபெயர்த்தேன். இந்த நாலுக்கு திருப்பூர் தமிழ்ச் சங்க விருது கிடைத்தது.

சந்தோஷ் ஏச்சிக்கானத்தின் முதல் கதைத் தொகுப்பை ‘ஒற்றைக் கதவு’ என மொழிபெயர்த்தேன். இந்நாலுக்கு ‘நல்லி திசையெட்டும்’ விருது கிடைத்தது.

கேரளாவில் பெரும் பரப்பை சந்தோஷின் ‘பிரியாணி’ சிறுகதை ஏற்படுத்தியது. அதுவும் தனி பிரசரமாக வெளிவந்துள்ளது.

அதிக அளவில் பயண இலக்கியங்களை விரும்பி படிக்கும் ஆரவும் எனக்குள் இருந்ததால் வெளுக்கத்தின் ஹிமாலயம் பயணக்கட்டுரைத் தொகுப்பை மொழிபெயர்த்தேன்..

நண்பர் ஜெயமோகன் பரிந்துரைத்த மனோஜ் குருரின் “நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள்” என்ற மலையாள நாவல், மொழிபெயர்ப்பில் எனக்கு மிகச் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறது. இன்று தமிழகம் முழுவதும் கொண்டாடப்படும், உலகத் தமிழர்களால் அறியப்படும் புத்தகமாகவும் மாறி இருக்கிறது.

■ உங்கள் கணவர் மற்றும் மகளின் மொழிபெயர்ப்புகளைப் பற்றி...?

என் கணவர் மா. உத்திரக்குமாரன் ஆரம்ப காலக்கட்டத்திலிருந்த திராவிடப் பாதையில்

இருந்து விலகி, இடதுசாரிப் பக்கம் திரும்பிய போது கவியரங்கக் கவிதைகளை எழுதிக் கொண்டிருந்தார். தமிழ்நாட்டை சேர்ந்த அவர் தொழில் ரீதியாக பல ஆண்டுகள் கேரளாவில் தங்கி இருந்தபோது மலையாளம் வாசிக்கவும் எழுதவும் கற்றுக் கொண்டார். கே.எம். பணிக்கரோட் தாஸ்தவஸ்கி புத்தகம் ரொம்பவே கவர்ந்ததால் அதை மொழிபெயர்த்தார். அதுதான் அவரோட மேஜர் ஓர்க். அதன்பின் இ.எம்.எலின் 15 கட்டுரைகளை அவரும், உதயசங்கருமாக மொழிபெயர்த்தாங்க. அதை ஸிகினிபி வெளி யிட்டாங்க. இரண்டு வருசம் முன்பு ஏ.அனில்குமார் எழுதிய கட்டுரைகளை ‘கோயல்ஸ் சிரிக்கும் குஜராத்’ என்று மொழிபெயர்த்தார். அதை வம்சி புக்ள் வெளியிட்டாங்க.

மகள் சுகானா ஆரம்பப் பள்ளியில் படிக்கும் போது நான் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபடத் தொடங்கினேன். நான் எழுதுவதைப் பார்த்து ‘அம்மா நீங்க காப்பியடிக்கத் தானே செய்றீங்க ?’ என்று கேட்பாள். என்னைக் காப்பியடிக்காரி என்றுதான் எப்போதும் கிண்டல் செய்வாள். அவள் எட்டாம் வகுப்பு படிக்கும் போது, சிபிலா மைக்கேல் என்ற பெண் குழந்தை தன் மூன்றாம் வகுப்பில் எழுதிய ‘மறையுந்ந தீர்ம’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை என்னிடம் கொண்டு வந்து, ‘அம்மா இந்தப் புத்தகத்தை நான் மொழிபெயர்க்கட்டுமா?’ என்று கேட்ட கேள்வியில் அவளும் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளராக மாறியிருந்தாள். என் வீட்டின் இலக்கியச் சூழல் அவளை அங்கு கொண்டுவந்து சேர்த்தது. ‘சிச்சப்புறா’ன்னு மலையாளத்து அல்கா அஜித் எழுதின குறுநாவலை மொழிபெயர்த்தாள். அதன்பின் மலையாள எழுத்தாளர் அசோகன் சுருவிலோடு சிறுகதைகளை ‘இரண்டு புத்தகங்கள்’ என்கிற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறாள்.

■ உங்களுக்குப் பிடித்த மலையாள எழுத்தாளர் யார்?

எல்லாக் காலத்துக்குமான பால் சக்காரியா தான். அவர் என்னுடைய மொழிபெயர்ப்பை பார்த்துவிட்டு நான் எழுதுற எல்லாவற்றையும் மொழிபெயர்க்க ஜெயழீங்கு அனுமதி உண்டு என்று சொல்லி இருக்கிறார். சக்காரியாவின் எழுத்துகள் நமக்கு விசுவரூப தரிசனங்களை

எப்போதும் வழங்குவதில்லை. மாறாக ஒரு துளிபில் சமுத்திரத்தைக் காட்டுகிறார். சக்காரியாவை, அவர் எழுதிய எழுத்தின் பலத்துக்கு கொஞ்சமும் பழுதுவராமல், பலம் கூடுதலாகவே தமிழக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தியப் புனைவிலக்கியத்தின் மிகப் பெரிய ஆளுமையான பால் சக்காரியாவின் படைப்பின் பின்புலமும், அவருடைய கதைகளில் துள்ளும் நகைச்சவையும், அதனுடே மறைந்திருக்கும் அரசியலும்தான் மீண்டும் மீண்டும் அவர் படைப்புகளை மொழிபெயர்க்கத் தூண்டுவதாக நான் நினைக்கிறேன்.

■ நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் மொழிபெயர்ப்பு பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

தொடர்ந்த மொழிபெயர்ப்புகள் என் வாசக மனதை நோக்க செய்தன. ஒரு வாசகியாக மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்படும் நூல்கள் வாசிப்பு, அதன் மொழிபெயர்ப்பு என்று சுருங்கி விடுமோ என்றிருந்த வேளையில் நன்பார் எழுத்தாளர் ஜெயமோகனுடனான உரையாடல் என்ன மிகுந்த உற்சாகம் கொள்ளச் செய்தது. அவர்

பரிந்துரை செய்த மனோஜ் குருரின் 'நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள்' என்ற நாவல் மொழிபெயர்ப்பில் எனக்கு மிகச் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறது.

மனோஜ் குரூர் கவிஞர், மலையாளப் பேராசிரியர், திரைப்படப் பாடலாசிரியர், செண்டை மேள இசைக்கலைஞர் எனப் பன்முகம் கொண்ட ஆளுமை. அவரின் முதல் நாவலான 'நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள்' சங்ககாலத் தமிழ் வாழ்வை, அதன் சிறப்புகளை, துயரங்களை, வேதனைகளை,

முத்தமிழே...

முத்தமிழே... உன் எழுது கோல்
இறக்கமின்றி கீடக்கிறது
எழுந்து வா

காவோரியும் கடலில் கலந்து விட்டது
கல்லைணையும்
நிறம்பி வழிந்து விட்டது
கடவுளின்
இதயம் மட்டும் இறங்கவில்லையோ
எழுந்து வா தலைவா

தமிழரின் உரிமைக்கு
குரல் கொடுத்த தமிழே இன்று
தலைசாய்ந்து கிடப்பதைக் கண்டு
கண்ணரீர் சிற்றுகிறதோ
காவோரியின் முன்

இதுவரை கரை சேர்த்த
கட்டுமரம் களங்கரை விளக்காக
ஒளி வீச எழுந்து வா

உனக்கும் ஓர் இடம் உண்டு
அங்கே உலகம் பேசும்
வரலாறு உண்டெனத் தனித்துவம்
படைத்தத் தமிழே இன்று
தமிழகமே உன் இறப்பை
நோக்கி தவிக்கிறது இங்கு

கதறி அழுக்கும் இதயத்தின்
ஓரம் கொஞ்சம் கருணை இருந்தால்
விடை கொடுக்கும் முன்
விழித்தெழு என் வெண் மேகமே
விழியலை கொஞ்சம் நிறுத்திவிடு

அலை கடலென திரண்டு ஓடும்
மனிதர்கள் முன் உன்
ஆன்மாவை எவ்வாறு அறிவது
என்று புலம்புகிறோம்

விழித்திடு தமிழே ! விழித்திடு தமிழே !
விழித்திடு தமிழே ! விழித்திடு தமிழே !

-- ஹரிஷாலி

வறுமையை வாழ்வின் அடித்தட்டில் வாழ்ந்திருந்த பாணர்கள் கூத்தர்கள் வாழ்வையாட்டி, அவர்கள் வாய்மொழியாக அரச வாழ்வின் அவலங்களையும் தங்கள் துயரங்களையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கிறது.

ஆதித் தமிழன்தான் இன்றைய மலையாளி. ஆனால் இப்போது இருவரும் இருவேறு துருவங்களை வாழ்கிறார்கள். இருவரும் ஒருவரே என்பதை சங்க இலக்கிய நூல்களின்

பெரும் வாசிப்பு மற்றும் நாவலெழுத்தின் மூலம் தெளிவு படுத்துகிறார் அவர்.

சுமார் ஒரு வருட இடைவெளியில் இரண்டு மொழிகளிலும் வெளிவந்த போதும் வாசிப்பின் நெருக்கம் கொண்ட கேரளாவில் இதுவரை 10 ஆயிரம் பிரதிகள் விற்பனை ஆனதாக அறிகிறேன். தமிழின் வாசிப்புத் திறன் குறைவே.

தமிழில் வெளியான ஆறுமாதங்கள் வரையும்கூட அதிகம் அறியப்படாததாகவே இருந்தது. ஆனால் ஒவ்வொரு நாலுக்கும் ஒவ்வொரு வாசகன் எப்போதாவது வந்து அதனை அடுத்த இடத்துக்குக் கடத்துவான். அப்படி என் வாசகன்தான் இந்த நாலை வேறொரு தளத்துக்குக் கொண்டு சென்றான். இன்று தமிழகம் முழுவதும் கொண்டாடப்படும், உலகத் தமிழர்களால் அறியப்படும் புத்தகமாகவும் மாற்றி இருக்கிறது. வெகுஜன மலையாளிகளுக்கு இந்த நாவல் அறியப்பட்டதை விடவும் தமிழில் அறிஞர்கள் முதல் ஆரம்பகட்ட வாசகன் வரை அனைவராலும் போற்றப்பட்டு வருகிறது.

நாஞ்சில் நாடன், பொன்னீலன், பிரபஞ்சன், ஆ.மாதவன், ஜோ டி குருஸ், நா.மம்மது, நா. முருகேச பாண்டியன், எம்.ஏ. சீலா, சு. வெங்கடேசன், இந்து கோலப்பன், தோழர் ஏ.கே. பத்மநாபன், ப.திருமாவேலன், வண்ணதாசன், முகிலை ராசபாண் டியன், ஸ்ரீகுமார், கி. நாக்சிமுத்து, அ.கா.பெருமாள், நா.ராமசந்திரன், கார்த்திக் புகழேந்தி, வீரசோழன் திருமாவளவன், சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் பிரேமா மகாலிங்கம், கலை இலக்கியப் பெருமன்ற தோழர்கள், பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்கள் என பலதரப்பு ஆளுமைகளாலும் வாசகர்களாலும் பாராட்டப்பட்ட நாவலாக நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் மாறியிருக்கிறது.

பெல்லி ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகத்தில் இந்த நாவல் குறித்த ஆய்வுக் கட்டுரை வாசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு மாணவர் எம்.ஃபில்., பட்டப் படிப்புக்கு நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் நாவலை ஆய்வுசெய்து ஆய்வேடு சமர்ப்பித்திருக்கிறார். பல மாணவர்கள் எம்.ஃபில்., ஆய்வேட்டுக்காக இந்த நாவலைத் தேர்வு செய்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் திருப்பத்தூர் தூயநெஞ்சக் கல்லூரியிலும், குற்றாலம் பராசக்தி

கல்லூரியிலும் பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழனின் வாழ்வை இவ்வளவு அழகாக, சிறப்பாகச் சித்தரிக்கும் ஒரு நாவல் தமிழில் இதுவரை வந்ததில்லை. அதை ஒரு மலையாளி எழுதியிருப்பதை தமிழ் வாசகர்கள் ஆச்சரியம் மாறாமல் பார்க்கிறார்கள்.

சுமார் 13 இதழ்கள், தினசரிகள் என தமிழ், ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் இந்த நாலுக்கான விமர்சனம் வந்துள்ளது. கணிசமான அளவு வாசகர்களின் விருப்பமான, பரிந்துரை நாவல் என முகநூல்களில் எழுதியிருந்தனர். தமிழகம் மட்டுமல்லாது கனடா, அமெரிக்கா, இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற பல நாடுகளிலும் நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் நாலுக்கு வாசகர்கள் இருக்கிறார்கள், பாராட்டுகிறார்கள்.

இந்த நாவல் சங்ககாலத் தமிழ்மொழி. நவீன எழுத்துமொழியோடு எப்படி ஒத்துப் போகும்? வாசிப்பு எப்படி எளிமையாக இருக்கும்? வாசகர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்களா? எனகிற பல சந்தேகங்கள் எனக்குள் இருந்தன. ஆனால் 'நான் 5 மணி நேரத்தில் படித்துவிட்டேன், ஒரே இரவில் வாசித்தேன்' என்று பல வாசகர்கள்

சொல்லும்போது மனநிறைவேத் தருகிறது. என் மொழிபெயர்ப்பு காலகட்டத்தின் இருபது வருடங்களில் 'நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் கே.வி. ஜெயபூர்' என அறியப்படுவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

■ இது வரை நீங்கள் மொழி பெயர்த்த புத்தகங்களைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

- இதுதான் என் பெயர் பால் சக்காரியா கதைகள் (கவிதா வெளியீடு)
- பிரியாணி சந்தோஷ் ஏச்சிக்கானம் சிறுகதைகள் (பாரதி புத்தகாலயம்)
- கவிதையும் நீதியும் சுகதகுமாரியுடன் ஒரு நேர்காணல் (பாரதி புத்தகாலயம்)
- பால் சக்காரியாவின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறுகதைகள் (சாகித்ய அகாடமி வெளியீடு)
- இரண்டாம் குடியேற்றம் பால் சக்காரியா கதைகள்
- அல்போன்சம்மாவின் மரணமும் இறுதிச் சடங்கும் பால் சக்காரியா கதைகள்
- யேசு கதைகள் பால் சக்காரியா கதைகள்
- நிசப்தம் சியாமளா சகிகுமார் கவிதைகள்
- வார்த்தைகள் கிடைக்காத தீவில் எ.அய்யப்பன் கவிதைகள்,
- ஓற்றைக் கதவு சந்தோஷ் ஏச்சிக்கானம் கதைகள்.
- ஹிமாலயம் ஷெளக்கத் பயணக் கட்டுரைகள்.
- நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் மனோஜ் குரூர் நாவல்

■ நீங்கள் இது வரை பெற்ற விருதுகள் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

- திருப்பூர் கலை இலக்கியப் பேரவை விருது,
- திருப்பூர் தமிழ்ச் சங்க விருது.
- நல்லி திசைனட்டும் விருது.
- திருப்பூர் அங்கம்மாள் முத்துச்சாமி நினைவு அறக்கட்டளை விருது.
- திருப்பூர் சக்தி விருது.
- திருவண்ணாமலை புதிய பார்வை அறக்கட்டளை விருது.
- புதுக்கோட்டை புத்தகத் திருவிழா சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நாவல் விருது
- தினமணி என்.எல்.சி. புத்தகத் திருவிழா சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருக்கான விருது..

நினைவுகளின் நிழல்

காற்று கூட...

பிரிக்காமல்

காலம் கடந்து

கவலை மறந்து...

சேர்ந்திருந்தோம்

இதயத்தின்

கூட்டுக்குள்...

கைப்பிடியின்

சிறையில்

அடையாட்டிருந்த

நாளெல்லாம்...

என் பெயரும்

உன் பெயரும்

மறந்திருந்தோம்...

மீண்டும் ஓர்

கருவறையாய்...

என் கையிலிருக்கும்

பேனா கூட

சொல்லாமலே

உன் பெயரையே

தான் எழுதுகிறது...

எப்படி மறந்து

போனாய் நீ

இன்று...

ஒரு நொடி கூட

என் நினைவு

வந்ததில்லையா...?

நினைவுகளின்

நிழல்கள் கூட

மறந்து போனாயோ...

நிஜமென்றே சொல்

நிழலாக கூட

பின் தொடர மாட்டேன்...

— லீலா லோகநாதன்

ஓரே குறளில் வள்ளுவத்தின் முழுமை வாழ்வியலின் முழுமை முற்போக்குத் தமிழ்மரபின் முழுமை

முனைவர் சு.மாதவன்,

உதவிப் பேராசிரியர்,

ஐஜிசி ஆராய்ச்சி விருதாளர் (2014-2016)

தமிழாய்வுத்துறை,

மாட்சிமை தங்கிய மன்னர் கல்லூரி (த). புதுக்கோட்டை

622001

தமிழில் வள்ளுவம் முகிழ்த்த காலத்திலிருந்து இன்றுவரை உரை, விளக்கம், ஆய்வு, ஒப்பாய்வு எனப் பன்முக நிலைகளிலும் அதன் உலகுதழுவிய மானுடப்பார்வை மிகப் பரவலாகவும், மிக ஆழமாகவும் ஆராயப்பட்டுள்ளது. எனவே, இந்தக்கட்டுரை எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி என்னவெனில், வள்ளுவத்தின் உலகுதழுவிய மானுடப் பார்வையைச் சிந்தனை அக இயைபுநிலையில் ஓரேஒரு குறன் ஒருங்கிணைத்துள்ளது என்னும் கருதுகோளை அலசி ஆராய்வதேயாகும்.

அத்தோடு இந்த ஓரே குறனுக்குள் வாழ்வியலின் முழுமையும் முற்போக்குத் தமிழ்மரபின் முழுமையும் உள்ளோடு உயிரோடு ஒருங்கிணைந்துள்ளது என்பதும் வள்ளுவக் கற்றலையும் பின்பற்றலையும் தெளிவாக்கிக் கொள்ள உதவும்.

மானுடத்தின் அறிவுத்துறைகள் எல்லாம் தேவைக்கும், ஏற்புக்கும், மாற்றத்திற்கும் உரிய வகையில் தோன்றி, வளர்ந்து, பயனளித்து வருகின்றன. அறிவுத்துறைகள் பலவாயினும் அவற்றுக்குள் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ ஒரு; வாழ்வியல் பயன்பாட்டு இயைபு இருந்து வருவதென்பது இயற்கையானதே. அவ்வாறே, வள்ளுவத்தில் 1330 குறனும், 133 அதிகாரங்களும், 9 இயல்களும், 3 பால்களும் எனப் பகுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இவை அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்கும் வாழ்வியல் பண்பாட்டு மெய்யியல் இயைபை ஒரேஒரு குறன் பெற்றிருக்கும் பாங்கை ஆராய்ந்து இன்புறுவது அவசியமாகிறது.

அனுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுக்த தரித்த குறன்.

(திருவள்ளுவ மாலை)

எல்லாப் பொருளும் இதன்பாலுள் இதன்பால்
இல்லாத பொருளொன்றும் இல்லையால்
(திருவள்ளுவ மாலை)

என்பனபோன்ற கணக்கிலடங்காத விதந்தோதல் களுக்குரிய பெருமைசான்றது திருக்குறள் எனும் தமிழர்வாழ்வியல் பனுவல். இத்தகைய மதிப்பீட்டுக் கருத்துக்களுக்கெல்லாம் இதுவரை 1330 குறளும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. ஆனால், இங்கு ஆராயப்படுகும் ஒரேஒரு குறள் 1329

“ஓத்தது அறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்”

(22 :4)

இனி, நாம் நுண்ணோக்குக் கண்ணாடிகொண்டு வள்ளுவத்துள் வலம் வருவோமாக.

திருக்குறளில் ஒரு குறள்

வள்ளுவரின் உலகுதமுவிய மானுடப் பார்வையை ஒரே ஒரு குறள் அத்தனைக் குறள்களோடும் அதாவது வள்ளுவத்தின் மெய்யியல் தடத்தோடு கருத்தியல் பொருள்இயைபு கொண்டுள்ளது என்பது நனுகி ஆராயத்தக்கது. இக்குறள் ஒப்புரவறிதல் என்னும் அதிகாரத்தில் இடம் பெற்றிருப்பதிலிருந்தே வள்ளுவ மானுடப் பார்வையின் மைய அச்சாய் விளங்குகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதர அதிகாரங்களோடும் இக்குறள் கொண்டுள்ள ஒப்புறவு எண்ணத்தக்கது.

ஒரு குறள் : ஒப்புரவு அறிதலும் ஓத்தது அறிதலும்

உலக நடையினை அறிந்துசெய்தல் ஒப்புரவு அறிதல் என்பது பரிமேலழகரின் விளக்கம் (ப.85). உலகத்துக்கொத்த நடையறிதல் ஓத்தது அறிதல் (தமிழ்ச் சொல்லகராதி, முதலாம் பாகம், 1998 : 683). உணர்தல், எண்ணம், புரிதல் இவை படிநிலைவளர்ச்சியின் செயல்நிலைகள். இவற்றுள் ஒத்த இயைபு இருந்தால்தான் ஒன்றின் முழுமை இன்னொன்றை முழுமையாக்கும். மற்றவர்களின் வேதனைகளையும் துன்பங்களையும் தங்களுடையனபோல ஏற்று உணர்வதே பொதுவாக ஒத்துணர்வு (Sympathy) எனப்படும். ஒத்துணர்தல் எந்தவிதமான மனநிலையையும் பகிர்ந்துகொள்ளுதலையும் அதனைப் பற்றித் தெளிவுபடுத்துதலையும் குறிக்கும். இத்தகைய ஒத்துணர்வு இருவகைப்படும். முதலாவது, பழைய சலனமறு ஒத்துணர்வு (Primitive Passive Sympathy). அதாவது, ஒரே குணமுள்ள மற்றவரது உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டினைத் தனதாக ஏற்று உணர்வதைக் குறிக்கும். இரண்டாவது, சலனமுள்ள ஒத்துணர்வு (Active Sympathy). அதாவது இது ஒரு சமுதாய விழிப்புணர்வைப் போன்றதாகும் (வாழ்வியல் களஞ்சியம், 2003 : 209-210). ஆக, உள்ளத்தில் உணர்ந்து செயலில் வெளிப்படுத்துவதற்கான அடிப்படைகளை உருவாக்குவது ஒத்துணர்வு எனப்படுகிறது. உள்ளத்துள்ளும் உடலுக்குள்ளும் உருவாகி மனிதனை இயக்குவது உணர்வு. உருவான உணர்வு மெய்ப்பாடுகளின் வழியும் உடலுறுப்புக்களின், சைகைகளின் வழியாகவும் வெளிப்படுவது

உணர்ச்சி. இது புற்தார்க்கு வெளிப்படும். இத்தகைய ஒத்துணர்தலை முழுமையாக்குவது ஒற்றுணர்ச்சியாகும் (Empathy). ஒற்றுணர்ச்சி தோன்றுவதற்குப் பலவகைக் காரணங்கள் உள்ளன. அவை, மற்றவர்; களது உணர்வினைத் தானும் ஏற்று நிற்பதானது ஒருவரது அறிவாற்றல் நிலையைச் (Cognative) சார்ந்தது. மேலும் ஒருவரோடு ஒருவர் காட்டுகின்ற இணைந்த தன்முனைப்பைச் (Motivation) சார்ந்தது ஆகும். மற்றவர்களின் நினைவுகள், உணர்வுகள், செயல்கள் அனைத்தையும் ஒருசேரப் புரிந்து தானும் செயற்படும் ஒருநிலையைச் சார்ந்தே ஒற்றுணர்ச்சி வெளிப்படுகிறது (வாழ்வியல் களஞ்சியம், 2003: 356). இந்த ஒத்துணர்வும், ஒற்றுணர்ச்சியும் ஒருங்கிணைந்த நிலையில் மலர்வது; வளர்வதுதான் ஒத்தது அறிதல் என்னும் நிலையாகும். இத்தகைய ஒத்தது அறிதல் நிலையே ஒப்புரவு அறிதலின் செயல்பாட்டு நிலைகளுக்கு அடிப்படை நல்குவது.

ஒத்தது அறிதலால் உருவாகும் ஒப்புரவு அறிதல் என்பது திருக்குறளைப் பொருத்த அளவில், ‘ஒப்புரவு’ அறிதல் என்னும் ஒரு அதிகாரத்தில் மட்டுமின்றி, வளர்வும் முழுமைக்கும் ஊடாடி, உயிரோடி இயைபியக்கம் கொண்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

மானுடராய்ப் பிறந்த எல்லோருக்கும் இந்த ஒப்புரவு அறிதல் எனும் உயர்ந்த பண்பு உருவாகுமோ எனில் அவ்வாறில்லை. அதனால்தான் பொருட்பாலின் இறுதி அதிகாரமான கயமையில்,

“உறுப்புஒத்தல் மக்கள் ஒப்புஅன்றால் வெறுத்தக்க பண்புஒத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு”

(100 :3)

என்றார் வளர்வு என்பதை மனங்கொள்ள வேண்டும். ஆக, பண்பு ஒத்தலே ஒத்தது அறிதலின் அடிப்படையாகும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில்தான் புற்ததுறுப்பெல்லாம் எவன் செய்யும்? (8:9), புற்ததாற்றின் போய்ப் பெறுவதெவன்? (5:6), மற்றெல்லாம் புறந்த புகழும் இல (4:9), பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று (62:8), தொழுதகையள்ளும் படை ஒடுங்கும் (83:5), மக்களே போல்வர் கயவர் (108:1) என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து முடிவுரைத்தார் வளர்வுவர். புற உறுப்புக்களின் தோற்றத்தை வைத்தோ, அவற்றின் செயல்பாடுகளை வைத்தோ மட்டும் ஒரு மனிதனின் இயல்பின் முழுமையை மதிப்பிட இயலாது என்பது வளர்வுவின் தருக்கவியல் நோக்குநிலையாகும்.

திருக்குறளின் அதிகார வைப்புமுறை, குறள்வைப்புமுறை பற்றி அறிஞர்களிடையே பல்வேறு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. பொதுவாக, அனைவராலும் ஒப்பப்படும் அதிகார வைப்புமுறைப்படிக் கண்ணுற்றால், பாயிரத்தில் நாலின் நோக்கத்தை அறன்வலியுறுத்தலில் தெளிவுப்படுத்திவிடுகிறார்வளர்வுவர். பாயிரத்தைத் தொடர்ந்து அறத்துப்பாலில் - அதனுள் பகுக்கப்பட்டிருக்கும் இல்லற இயலில் அதனினும் ‘இல்வாழ்க்கை’ எனும் அதிகாரத்தில் தொடங்குகின்றன வளர்வு வாழ்வியலின் மெய்யியல் சுவடுகள். சமூக வாழ்வியல் அறத்துப்பாலில் இல்வாழ்க்கையில் தொடங்கி பொருட்பாலில் கயமையில் முடிகிறது என்னும் பொருளில் அதிகார வைப்புமுறை அமைக்கப்பட்டுள்ளதைத் தெரிகிறது.

அறமும் பொருளும் சமூகவாழ்வியல் சார்ந்தன. காமம், இன்பம் தனிமனித் அக வாழ்வியல் சார்ந்தது. சமூக வாழ்வியலை நுண்ணிதின் ஆராய்ந்த வள்ளுவர்,

“நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன
உண்மை அறிவே மிகும்”

(38 : 9)

என்பதால் ஒவ்வொரு மனிதனுள்ளும் உலகியல்சார்ந்த மானுடப்பார்வை மலரத் தடையாக இருப்பது ‘கயமை’ எனக்கண்டறிகிறார். மனிதனின் இதரபண்புகளைல்லாம் உணர்வு → உணர்ச்சி → வெளிப்பாடு என்ற படிநிலைத்தொடர்நிலையைக் கொண்டிருக்கும்போது கயமை மட்டும் இவை எவ்றையும் எந்தவொன்றிலும் வெளிப்படுத்தாத தன்மை வள்ளுவரையே திக்குமுக்காடச் செய்கிறது. அவராலேயே ஒரு தெளிவான பசுப்புக்கூறைக் கயவருக்கும், மக்களுக்கும் இடையே கண்டறிய இயலவில்லை என்று வள்ளுவரே கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

“மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன
ஓப்பார் யாம்கண்டது இல்”

(108 :1)

‘ஓப்பார்’ என்ற சொல் ஓரேமாதிரியான இயல்பையடையவர் என்ற பொருளைத் தருகிறது. உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஓப்பு அன்றால்; ஏனெனில் மக்களே போல்வர் கயவர். பண்புத்தல் ஒப்பதாம் ஓப்பு; ஆனால், பண்புத்தலின் புறச்செயல்பாட்டு வெளிப்பாட்டை அடையாளங் காணுதல் கடினம். எனவேதான், அவரன்ன ஓப்பார் யாம் கண்டது இல் எனும் முடிவுக்கு வரவேண்டியதிருக்கிறது.

ஆக, ‘ஒத்தது அறிதல்’ என்பது ‘பண்புத்தது அறிதல்’; ‘ஓப்புரவு அறிதல்’ என்பது ஒத்த பண்புக்கேற்ற அறச்செயல்களை அறிந்து செய்தல் என வரையறுக்கலாம்.

ஒத்தது அறிதல்

‘அறி’ ‘அறிவு’ என்ற சொற்களின் தொடர்புடைய சொற்கள் திருக்குறளில் 152 இடங்களில் வள்ளுவரால் கையாளப்பட்டுள்ளன (தில்லைநாயகம்., வே. 1981: 497). எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் / யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் / மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு (36 : 5, 43 : 3). அறிதோறும் அறியாமை கண்டற்றால் (1112 : 10) பெறப்படும் அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி (43 : 1) ஏனெனில், அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் (43 : 7). இத்தகைய அறிவிலார் தாம் தம்மைய் பீழிக்கும் பீழை / செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது (85 : 3). எனவேதான், அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதின்மை / இன்மையா வையாது உலகு (85 : 1), அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார் / என்னுடைய ரேனும் இலர் (43 : 10), அறிவு உரு ஆராய்ந்த கல்வி இம்மூன்றன் / செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு என்று நெறிப்படுத்தினார் வள்ளுவர் என்பது என்னி என்னி இன்புறத்தக்கது.

“மதியுடைமை மக்கட்குச் சிறப்புரிமையன்று; மாக்களும்
மதிநுட்பமுடையவே என்பது தமிழர் கொள்கை, மக்களும்
மாக்களும் தம்முள் மதியுடையவதன்றி, தன்மை
அல்லது பண்பால் அவருள் வேறுபாடு காணற்கில்லை”

(சோமசுந்தர பாரதியார்., ச.நாவலர், 1998 : 33)

இத்தகைய ஒத்த பண்புகளென வள்ளுவரால் வரையறுக்கப்படுவன கீழ்வருமாறு :

1. ஜம்புலன்களின் வகை தெரிதல் (3 : 7)
2. கண்ணோட்டம் (58 :1, 2, 6, 8)
3. சூறிப்பறிதல் (71 : 3, 53, 8, 9, 10)
4. மெய்யுணர்தல் (36 :2, 5, 9)
5. அவா அறுத்தல் (37 : 1, 6, 8).
6. சான்றாண்மை (99 : 1, 3, 7)
7. நடுவுநிலைமை (12 : 6)
8. பெரியாரைத் துணைகோடல் (45 : 2)
9. வினைத் தூய்மையும் திட்பழும் (4, 6, 9 67 : 6, 9)
10. மனித உடைமைகள் பத்து

அறத்துப்பால்

1. அன்புடைமை (8)
2. அடக்கமுடைமை (13)
3. ஒழுக்கமுடைமை (14)
4. பொறையுடைமை (16)
5. அருள் உடைமை (25)

பொருட்பால்

1. அறிவுடைமை (43)
2. ஊக்கம் உடைமை (60)
3. ஆள்வினை உடைமை (62)
4. பண்புடைமை (100)
5. நாண் உடைமை (102)

மேலே பகுத்த ஒத்தபண்புகள் எல்லா மனிதரிடமும் ஓளிர்ந்தால் வீடும், நாடும் ஓளிரும் என்பது உறுதி. இத்தகைய உறுதியான கருத்துத் தெளிவு இருந்தால்தான் வள்ளுவர் பின்வருமாறேல்லாம் அறிவுறுத்துகிறார் என்பதை ஒப்பிடாக்கி உணர்வது உலகுதமுலிய மானுப்பார்வையை ஒவ்வொருவருள்ளும் விதைக்கும்.

“கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங்காரிகை
உண்மையான் உண்டுஇவ் உலகு” (58:1)

“கண்ணோட்டத்து உள்ளது உலகியல் அஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை” (58 :2)

“சூறிப்பின் சூறிப்புனர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல்” (71 :3)

“இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசுஅறு காட்சி யாவர்க்கு” (36 :2)

“அவான்ப எல்லா உயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து” (37 : 1)

“அவாஇல்லார்க்கு இல்லாகும் துன்பம் அஃதுண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும்” (37 : 8)

“கடன் என்ப நல்லவை எல்லாம் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு” (99 : 1)

“கெடுவல்யான் என்பது அறிகதன் நெஞ்சம்
நடுவூரீஇ அல்ல செயின்” (12 : 6)

“உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொள்ள” (45 : 2)

“இடுக்கண் படினும் இழிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்” (66 : 4)

“துன்பம் உறவரினும் செய்த துணிவுஅழற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை” (67 : 9)

இவையெல்லாம் ஒத்தது அறியும் மாந்தருக்குத் தேவையான
பண்பியல்புகளின் அடிப்படைகளை வழங்குவன. ஒத்த பண்புகளின்
உருவாக்கப் பின்புலங்களாய் இயங்கும் இவைதரும் மானுட வாழ்வியல்
அனுகுமுறைகளோடு இறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட மனித உடைமைகள்
பத்தையும் கைக்கொண்டால் ஒத்தது அறியும் ஒப்புரவு அறிதல்
முழுமைபெறும் நிறைவுபெறும் எனலாம்.

“முதற்குறட்பாவில் தொடங்கிய உலகு இன்பத்தில்
முடிய வேண்டும் என்பதே வன்றுவரின் குறிக்கோள்”

(சிவம்., மு.ச. 2001 : 244)

இந்தக் குறிக்கோள் நிறைவேற ஒப்புரவு அறிதலே அடிப்படையாகவும்,
குறளிய மெய்யியல் அச்சாகவும் விளங்குகிறது என்பதில் ஜயமில்லை.

மனித உடைமைகளும் ஒத்தது அறிதலும்

மானுட நற்பண்புகளான இந்தப்பத்து உடைமைகளையே ‘மனித
உடைமைகள்’ என்கிறார் வள்ளுவர். அதனால்தான், அறத்துநிலை வாழ்விற்கு
அடிப்படைகளாக ஐந்து நற்பண்புடைமைகளையும், பொருள்நிலை
வாழ்விற்கு அடிப்படைகளாக ஐந்து நற்பண்புடைமைகளையும் வரையறுத்து
அறிவுறுத்தித் தெளிவுறுத்தினார் என்க (விரிவான விளக்கங்களுக்கு,
மாதவன், சு., 2005 : 1-7). இன்பநிலை வாழ்வில் ஏன் உடைமைகள்
வலியுறுத்தப்படவில்லையெனில் அறமும் பொருளும் நெறிப்படப்
பொருந்துதலே இன்பநிலை என்பதால் ஆகலாம். பொருளுடைமை என்று

இக்காலத்தில் எ‘உடைமை’ என்ற சொல் 10 உடைமைகள் என்ற பெயரிலான அதிகாரத் தலைப்புகளில் அமைந்திருப்பதோடல்லால், குற்பாக்களுக்குள் 15 இடங்களில் இச்சொல் கையாளப்பட்டுள்ளது (இராமசாமி, எச், 2004 :35) உடைமை என்ற சொல்லைச் சமூகப் பழக்கத்திலிருக்கும் பொருளுடைமை - சொத்துடைமை எனும் பருப்பொருளுடைமையாகக் கருதவில்லை வள்ளுவர். மாறாக, அவர் மனித இயல்புக்கப் பண்புகளான நுண்பொருளுடைமையாகக் கொண்டுள்ளார் என்பது நோக்கத்தக்கது.

மனித இயல்புக்க அறநெறிகளினின்று விளையும் மனிதநேயத்தை மலர்விப்பவை இந்தப்பத்து உடைமைகளின் செயல்நிலைகளின் ஒத்த இயைபே ஆகும். மனித வாழ்வியலின் நிலையான உடைமைகளான அன்பு, அடக்கம், ஒழுக்கம், பொறை, அருள், அறிவு, ஊக்கம், ஆள்வினை, பண்பு, நாண் ஆகிய பத்தும் ஒத்துணர்வுடனும் ஒற்றுணர்ச்சியுடனும் ஒருங்கிணையும்போது ஒத்ததுஅறிந்த ஒப்புரவு அறிதல் முழுமையடைகிறது.

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை (8 : 10), அடக்கத்தின் ஊங்கு இல்லை உயிர் (13 : 2), ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும் (14 : 1) பொறுத்தார்க்குப் பொன்றும் துணையும் புகழ் (16 : 6), மன்றயிர் ஓம்பி அருள் ஆள்வாற்கு (25 : 4) அறிவு ஆற்றும் காக்கும் கருவி (43 : 1) உடையார் எனப்படுவது ஊக்கம் (60 : 1) பொறிஇன்மை யார்க்கும் பழிஅன்று அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி (62 : 8) பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மன் (100 : 6) ஊண்டை ஏச்சம் உயிர்க்கு எல்லாம் வேற்றல் நாண்டைமை மாந்தர் சிறப்பு (102 : 2).

மேலே கருத்துற்ற பத்து அதிகாரக் குற்பாக்களிலும், ‘உயிர் உணரும்’ (தோல்.) என்ற உயிரியல்பே மனிதஇயல்பின் உயிரான பண்புகளை உயிரோடு ஒப்பவைத்து ஒத்துணர்வுச் சிந்தனையைத் தாண்டுவனவாக உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உலகிலுள்ள உயிர் அனைத்துமே உணரும் என்னும்போது மனித உயிர் ஒத்தது உணர்ந்தறியும் இயல்பிற்று என்பது தெளிவு. இத்தகைய ஒத்தது அறிவானே உயிர்வாழ்வானாகக் கொள்ளப்படுவான்; அஃதில்லாதவன் இறந்த பிணத்துக்குச் சமமானது என்பது வள்ளுவம். இங்கு மனித உடைமைகளை வள்ளுவரால் வலியுறுத்தப்படும்; பத்து உடைமைகளும் ஒப்புரவு அறிதலுக்கான வினையுக்கிகளாக இருந்து மானுடநேயத்தை மலர்விக்கின்றன எனலாம்.

பிற அதிகாரக் குற்பாக்களின் பார்வையில் ஒத்தது அறிதல்

ஒத்தது அறியாததால் ‘ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப, கோடியும் அல்ல பல’ (34 : 7) என்ற நிலையில் வாழ்வான் உயிர்வாழ்வான் எனக் கொள்ளப்படமாட்டான். ஒத்தது அறிவானே வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் (5: 10), அவன் முகனமர்ந்து நல்விருந்து ஓம்புவான் (9: 4) முகனமர்ந்து இன்சொலான் (10 : 2) ஆவான், அறினியலான், இல்வாழ்க்கை (15 : 7), ஏதிலார் குற்றும்போல் தன்குற்றும் காண்பான் (19: 10), ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறிவான் (23 : 8), தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊன்றன்னான் (26 : 1), உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்கும் உறுகண்செய்யாமை மேற்கொள்வான் (27 : 1), தன்நெஞ்சு அறிவது

பொய்யான் (30 : 3), பிறிதின்நோய் தன்நோய்போல் போற்றுவான் (32 : 5), இன்னானத் தான் உணர்ந்தவை பிறன்கண் செய்யான் (32 : 6), தன்தயிர்க்கு இன்னாமை தான் அறிவான் மன்னுயிர்க்கு இன்னா செய்யான் (32 : 8), தன்தயிர்நீப்பினும் தான் பிறது இன்டயிர்நீக்கும் வினை புலீஜியான் (33 : 7), இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் செய்வான் (39 : 5), தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காணான் (47 : 4), குணம்நாடி குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொள்வான் (51 : 4), எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை அறிவான் (59 : 2), இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பு என்பான் (63 : 3), திறன் அறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறஞும் பொருஞும் அதனின் ஊங்கு இல் என்பதறிவான் (65 : 4), நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும் பண்புடையாளராய் வாழ்வான் (79 : 3), குடிப்பிறந்து தன்கண் பழிநானுவானாய் விளங்குவான் (88 : 4), மயிர்நீப்பின் கவரிமான் அன்னார் ஆவான் (97 : 9), பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிரும் (98 : 2) என்பதறிவான், அறம்சாரா நல்குரவுக்கு உரியவனாகான் (105 : 7) என்றவாறு ஒத்தது அறிந்து உயிர்வாழ்வானுக்குரிய இயல்புகளை பண்புகளைத் தன் திருக்குறள் முழுவதும் வரையறுத்துணர்த்தி, வாழ்வாங்கு வாழ்பவனாக / வாழ்பவளாக ஒவ்வொரு மனிதரையும் செப்பம் செய்வதையே குறிக்கோளாய்க் கொண்டுள்ளது வள்ளுவம் எனில் அது மிகையில்லை.

ஓப்புரவு அறிதலும் உலகுதழுவிய மானுடப் பார்வையும்

சமூக இயக்க இயற்கையியலைச் சமன்மைப்படுத்துவன அறங்கன். இயற்கையின் இயற்கையான இயல்புவரையறைகளில் உறும்வோ பிறும்வோ ஏற்படும்போது பேரழிவுகளைச் சந்திக்கிறது ஜம்புத உலகம். அதைப்போலவே, மனிதனின் இயற்கையான வாழ்வியல் வரையறைகளில் தடுமாற்றமோ, தடமாற்றமோ நிகழும்போது பெருஞ்சிக்கல்களைச் சந்திக்கிறான் ஜம்புல மானுடன். உலகமானாலும், மானுடமானாலும் தம் இயற்கையில் மாறுபடுகிறபோது ஒழுங்குக்கும் ஒருங்குக்கும் தேவையான இதர கூறுகளோடு ஒத்துப்போவதென்பது இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இத்தகைய ஒத்தது நிகழ்தலும், அறிதலும்தான் ஓப்புரவு அறிதல் எனப்படுகிறது. எனவேதான், ஓப்புரவு அறிதலானது உலகுதழுவிய மானுடப் பார்வையின் முற்போக்குப் பார்வையின் இதயமாகத் திகழ்கிறது என்பது என்னத்தக்கது.

இதே கண்ணோட்டத்திலான அறிஞர் ஞானியின் கருத்தும் நாவலரின் கருத்தும் வருமாறு:

“வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட ஆதிப்பொதுமைச் சமூகத்தின் ஆற்றல் மிக்க பொதுமைக் கூறுகள் அறம் என்ற பெயரிலும், பண்பாடு என்ற பெயரிலும் வரலாற்றுக் காலம் முழுதும் தொடர்கின்றன. வள்ளுவரின் ஓப்புரவு இதற்கு ஒரு சான்று. இந்த அறம்தான் பேரிலக்கியங்களின் அடிநீரோட்டமாக இயக்குகிறது”

(துரை.,க. 2000 : 113).

“உலகின் அறிவுத்தறைகளிலும், வாழ்வியல் கூறுகளிலும் அறநெறி என்பது நீக்கமற நிறைந்திருப்பதே ஓப்புரவு பேணவேயாம். அறம் இயற்கைத் திறம்... நியதிகள் எல்லாம் அறமாகும். அவை இயற்கை அறம், (Natural Law),

மக்கள் அறம் (Law of Humanities) என இருதிறப்படுமஞ் அறம் மக்கள் அனைவருக்கும் எக்காலும் ஓத்தியலும் இயன்முறை அல்லது ஒழுக்கியல். பிறப்பு - வசூப்பு - பால் - வயது - இடம் - காலம் - நிலை - கலை முதலிய எதுபற்றியும் ஒருவருக்கும் அறம் பிறழாது, வேறுபடாது. பொய் - கொலை - போன்ற வழுக்கள் எல்லார்க்கும் இழுக்கே; என்றும் யார்க்கும் அவை அறமாகா”.

(சோமசுந்தரபாரதியார், ச.நாவலர், 1998 : 339-341).

ஆக, சமூக ஒழுங்கைக் கட்டிக்காக்கும் அரணாகத் திகழ்வனவே அறங்கள் எனலாம். சமூக ஒழுங்கு என்பது மனிதர் - மனிதர்கள் ; கருத்து - கருத்துக்கள்; என்ற அடிப்படையில் தனிமனிதன், குடும்பம், உறவுகள், சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம், பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் ஒத்த இயல்பு நிகழ்வதாலேயே அமைவது. இத்தகைய ஒத்த இயல்பு மனிதனிடம் அமைந்தால் சமூக இயங்கியலின் போக்கு ஒர்மையும், சீர்மையும், நீர்மையும் உடையதாக ஆகும் என்பதால்தான் வள்ளுவர்,

“ஒத்தது அறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்” (22 : 4)

என்று வள்ளுவத்தின் உலகுதழுவிய மானுடப்பார்வையை முற்போக்குப் பார்வையே ஒரே குறளில் உட்பொதிந்து வைக்கார் என்ற உறுதியான முடிவுக்கு வரமுடிகிறது.

இதே கண்ணோட்டத்தில்தான் புறநானுநறுப் புலவனும்,

“பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
... ...
நல்லது செய்தல் ஆற்றீ ராயினும்
அல்லது செய்தல் ஓம்புமின் அதுவே
எல்லோரும் உவப்பது அன்றியும்
நல்லாற்றுப் படுஉம் நெறியுமாறு அதுவே”

(புறநா. 195 - நரிவருஉத் தலையார், தினை: பொதுவியல் : துறை : பொருண்மொழிக்காஞ்சி)

என்று சங்க காலத்திலேயே பாடியுள்ளான் என்பது நோக்கத்தக்கது.

நல்லது செய்தல் - ஒத்தது அறிந்து செய்தல்
அல்லது செய்தல் - ஒவ்வாமை செய்தல்
இத்தகைய நோக்குநிலையுணர்ந்து,
ஒத்தது அறிவான் - சாதி பாரான்; மதம்
நோக்கான்; இனம் பீற்றான்
பகுத்துண்பான்; வகுத்து வாழ்வான்;
பொய்யான்; கொலைபுரியான்;
பிறன்மனை நயவான்; திருடான் கள்ளுண்ணான் ;
அன்புடையான்; அடங்கிநிற்பான்;
ஒழுக்கம் உடையான்; பொறை உடையான் ;

அருள்உடையான்; அறிவுடையான்;
ஊக்கமுடையான்; ஆள்வினைஉடையான்;
பண்புடையான்; நானுடையான்
இத்தனையும் ஆற்றிப் போற்றும்
ஒருவன்தான் - “ஒக்தது அறிவான்”.
அவன்தான் - முற்போக்காளன்,
அந்நெறியாம் செந்நெறியே முற்போக்குத் தமிழ் மரபு.

‘ஒக்தது அறிகல்’ என்னும் ஒரு சொல்லுக்குள் அத்தனை முற்போக்கின் முழுமையும் மொத்தமாய் உள்ளதன் தன்மை அறிந்தால், முற்போக்குத் தமிழ்மரபை முன்னெடுத்தல் என்பது ஓர் அற உணர்வு நடவடிப்பணியாகும். அதன்வழியே, ‘பொருள்’ வழிப் பிறப்போக்கும் ‘இன்பம்’ துய்த்தல் பெறப்படும் அறநெறியாகும்.

ஓப்புறவு நூல்கள்

- அருணாசலம்., மு. (பதி.ஆ), 1981, ஜெந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாடு கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கட்டுரைகள், தொகுதி 3, உலகத் தமிழ்மராய்ச்சி மன்றம், சென்னை.
- ஆனந்தன்.கு.ச. 2003, திருவள்ளுவர் பூங்கா, தங்கம் பதிப்பகம், கோயிச்செட்டிப்பாளையம்,
- ஆனந்தன்.கு.ச.2001, குறளியச்சிந்தனைகள், தங்கம் பதிப்பகம், கோயி.
- இராமசாமி.எச். 2004, திருக்குறள் அகராதி, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
- கந்தையா., ந.கி. 2003, செந்தமிழ் அகராதி, அமிழ்தம் பதிப்பகம், சென்னை.
- குன்றக்குடி அடிகளார்., 2000, குன்றக்குடி அடிகளார் நூல் வரிசை, தொகுதி 2, திருக்குறள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
- சிதம்பரனார்.,சாமி. 2000, வள்ளுவர் வாழ்ந்த தமிழகம், பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.
- சுப்பிரமணியன்., ச.வே. 2001, திருக்குறள் நயவுரை (சுவடி. பாடவேறுபாடுகளுடன்), மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம்.
- சோமசுந்தர பாரதியார்., 1998, நாவலர் பாரதியாரின் கட்டுரைகள், தொகுதி 4, முனைவர் ச.சாம்பசிவனார் (பதி.ஆ), வசுமதி பதிப்பகம், சென்னை.
- துரை.சு. 2000, தமிழ் இலக்கிய ஆய்வில் மார்க்சிய நோக்கு, காவ்யா வெளியீடு, சென்னை.
- தேவநேயப் பாவானர்., ஞா. 2001, திருக்குறள் தமிழ்மரபுரை, கழப்பதிப்பு, சென்னை.
- பாலுசாமி.,நா. (முதன்மைப் பதி.ஆ), 2003, வாழ்வியல் களஞ்சியம் தொகுதி ஆறு, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
- மாணிக்கம்.,வ.சுப. 1993, வள்ளுவம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
- மாதவன்., சு. 2005, இந்தியச் சமூகம் ; மார்க்சம் பெரியாரும், அனன்யா பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்.
- முத்தப்பன்., பழ. (ப.ஆ) ரோசுலெட்.,ஜெ. 2000, வள்ளுவம் பன்னோக்குப் பார்வை, தமிழ்த்துறை வெளியீடு, கணேசர் செந்தமிழ்க்கல்லூலீஸ், மேலைச் சிவபுரி.
- முருகன்., ப.(தொகுப்பு), 2001, மனம் கவர்ந்த குறள்கள், என்.சி.பி.எச், சென்னை.
- புறநானாறு, 2001, திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.

கட்டுமரத்தின் சகாப்ரம்

தமிழர்களே! தமிழர்களே! எனை கடலில் தூக்கியெறிந்தாலும் கட்டுமரமாகி உங்களுக்கு உதவுவேன்... என்ற அற்புத வரிகளில் இன்னும் காதில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

முத்தமிழ்தான் கலைஞர். தொலைக்காட்சியில் எந்நேரமும் ஓலிக்கும் மகத்தான பதிவு இது. நம் எத்தமிழுக்கும் வாழ்நாள் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி. “எங்குக் கட்டுபாடு அதிகமாகிறதோ அங்கே கள்ளத்தனம் குடியேறும்“ எனத் துணிந்து சொன்னவர். சமூகத்தில் நிலவும், பெண்மீதான வன்கொடுமையை எண்ணிப்பார்த்தால் இதன் உண்மை நமக்கு விளங்கும்.

பெரியாரின் தொடர்ச்சியாக பேரறிஞர் அண்ணாவுக்குப் பிறகு கலைஞரைப் பார்க்கிறேன். காரணம் கலைஞர் ஆட்சியில்தான் மடமை சம்பிரதாயங்கள் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு, புரட்சிகர திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன என்பதை எவரும் மறுக்கவியலாது. அதுவும் பெரியார் சொன்ன அத்தனையையும் செயல்படுத்த முனைந்த ஒரே தலைவர் இவர்.

தமிழ்நாட்டில் பேரறிஞர் அண்ணாவுக்குப் பின் வேறேந்த சமூக, அரசியல் தலைவரின் இறுதி அஞ்சலிக்கும் இத்தனை லட்சம் மக்கள் திரண்டதில்லை என்பது ஊரறிந்த உண்மை.

தொண்ணுற்றி நான்கு வயது மரணம் ஒரு மூப்பனின் மரணம், ஒரு வயோதிக மரணத்திற்கான காத்திருப்பு என எம் தமிழ்மக்கள் யாரும் உதாசீனபடுத்த முடியாத மகத்தான் மரணம் அது. வயோதிகர்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் என கூட்டம் கூட்டமாய் தன் தலைவரின் முகத்தை கடைசியாய் ஒருமுறை தரிசிக்க வேண்டி தமிழகத்தின் எல்லா ஊர்களிலிருந்தும் வந்து குவிந்தார சென்னை ஒரு நிமிடம் தினறிய காட்சியை உலகமே வியந்து பார்த்தது.

கலைஞர் தமிழுக்கும் தமிழ் இனத்திற்கும் செய்தது ஏராளம். தம் ஐந்துமறை ஆட்சியில் தீண்டாமை ஒழிப்பு, சாதியொழிப்பு, கலப்புமணம், பெண்ணுரிமைக்கான சட்டதிட்டங்கள், திருவள்ளுவர் சிலை, திருவள்ளுவர் கோட்டம், அண்ணாநாற்றாண்டு நூலகம் என அளப்பரிய பணிகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

கலைஞர் தமிழ்க்கடலில் என்றும் கட்டுமரமாக விளங்குவார். இது உறுதி.

முனைவர். பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி

விடுயலுக்கான நேடம்

நளவாத் கான்.ஸி

விசித்திரன். அப்பா அம்மா ஆசையா வச்ச பேரு. என்ன நினைச்சு வச்சாங்கன்னு எனக்கு தெரியாது. ஆனா, அந்த பேரு எனக்கு அவ்வளவு பொருத்தமா இருந்தது. இந்த உலகம் எப்படி விசித்திரமா இருக்குதோ நானும் அது போல தான். மத்த பசங்கள போல நான் இருக்க மாட்டேன். என்கிட்ட ஒரு யுனிக் இருந்துச்சு அத நானும், என்னை சுற்றி உள்ளவர்களும் புரிஞ்சுக்கிட்டாங்க. ஆனா அதுக்காக சந்தோசம் பட்டவங்கள விட வருத்தப் பட்டவர்கள் தான் அதிகம். ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் சீக்கிரமாகவும் வயதுக்கு அப்பாற்பட்டும் விரைவாக கற்று கொண்டு வந்தேன். ஒண்ணாவது படிக்கும் போது அஞ்சாவது படிக்கும் மாணவனுக்கு இருக்கும் அறிவு இருந்தது. பத்தாவது படிக்கும் போது பி. எச். டி. படித்து முடித்த ஒரு பேராசிரியர் அளவுக்கு அறிவு இருந்தது.

வயசல எல்லாரும் பொண்ணுங்க பின்னாடி சுற்றுவாங்க காதல் கீதல் ன்னு பினாத்துவாங்க ஆனா எனக்கு இந்த மாதிரியான பீவிங்ஸ் எல்லாம் வந்தது கூட கிடையாது'

பணம், பதவி, புகழ், பெண் என்ற ஆசை இதுவரை என் வாழ்வில் வந்ததே கிடையாது. என்னுடைய மெய்யறிவு இந்த உலகில் எல்லா உயிரும் ஜனனம் முதல் மரணம் வரை என்னென்ன செய்கின்றன என்பதை பார்க்கும் போதும் உணரும் போதும் வேடிக்கையாகவும்

வேதனையாகவும் இருக்கும். ஒருவன் வாழ எத்தனை பொய்கள். ஆழியும் உடலுக்கு எத்தனை தேவைகள் நிரந்தரம் இல்லாத வாழ்க்கைக்கு அளவுக்கு மீறி பணம் ஏன்? ஒரு புறம் மூணு வேளை சாப்பீட கூட வழி இல்லாத நிலை மறுபுறம் அளவுக்கு மீறி இருந்தாலும் அடுத்தவர்களுக்கு தர மறுக்கும் மனது ஏன்? இந்த உயிர் நிலை இல்லாதது, உடல் நிலை இல்லாதது. மன், பெண் பொன் என்று இந்த உலகில் எதுவுமே நிலை இல்லாதது. நிலை இல்லாத வாழ்க்கையை மனிதன் ஏன் இப்படி விரும்புகிறான். இப்படி பட்ட எண்ணங்கள் என்னுடைய அறுபது வயதில் வந்தால் தப்பில்லை, ஆனால் என்னுடைய பதினெட்டு வயதில் வந்தது எல்லோரும் என்னை வினோதமாக பார்த்தனர். சிலர் ஞானி என்றனர், சிலர் மேதை என்றனர், சிலர் புத்தி ஜீவி என்றனர் சிலர் சைக்கோ, ஹாசு என்றனர். ஒவ்வொருவரும் அவரவர் எண்ணத்திற்கேற்ப அவரவர் அறிவிற்கேற்ப சொல்கின்றனர். எனக்கு எதை பற்றியுமே கவலை இல்லை. போற்றினால் போற்றட்டும், தூற்றினால் தூற்றட்டும். நான் என் எண்ணப்படியே என் வழியில் செல்ல திட்டமிட்டேன்.

கடவுள் என்னை படைத்தான். என் படைப்பிற்கு ஒரு அர்த்தம் உண்டு. நான் இந்த மண்ணில் மக்குவதற்குள் ஏதாவது ஒரு நன்மையாவது இந்த உலகிற்கு தந்து விட வேண்டும் என மனம் சொல்லியது. ஆனால்

தாலாட்டு

ஆராரோ ஆரிரோ
ஆராரோ ஆரிரோ

ஒத்தையடிப் பாதையில
ஒத்தையா நின்னவள
சொந்தமுன்னு சொல்லித்தான் – உன்
அப்பன்
தாலி வரம் தந்தாரு

பக்தலையே வரமுன்னு
பக்தியமா நானிருக்க
கருவாக நீவந்து – என் கண்ணு
புள்ளையா பொறுந் தாயே

ஆத்துலயும் மீனாக
வானத்து நிலவாக
பார்த்து ரசித்தேனே – என் கண்ணு
பக்கத்துல நீ உறங்கு

ஊருசனம் முன்னாடி
உத்தமனா வளர்ப்பேனே
உசராப் பொறுந்தாயே – என் கண்ணு
உன்னதமா நீ உறங்கு

கருமேக மைழுசி
கார்குழலில் பூமுடிச்சு
கைபிடிச்சு நடப்பாயே – எங்கண்ணு
கலங்காம நீ உறங்கு

போட்டி நிறைஞ்சுருக்கு
பொல்லாப்பு சூழ்ந்திருக்கு
தெரியம் சொல்லித்தாரேன் – என் கண்ணு
தங்கமா நீ உறங்கு

அம்பிகா குமரன்

என் லட்சியம், தேடல் என்னிவென்று எனக்கே
தெரியாத போது நான் என்ன செய்வது ?

படிப்பில் முதலிடம், அறிவில் முதலிடம்
ஆனால், நான் வாழுகின்ற வாழ்க்கையில்
எந்த இடத்தை பிடிக்க போகிறேன் என்பது
எனக்கு தெரிய வில்லை.

என்னையும் மீறி ஒரு உந்துதல் சக்தி
என்னை அந்த நாட்டிற்கு கொண்டு சென்றது.
நான் ஏன் அந்த நாட்டிற்கு சென்றேன்
பிழைக்கவா? அல்லது பிறர்க்கு வாழ்வு
அளிக்கவா? இல்லையேல் அந்த நாட்டில்
ஏதேனும் மாற்றத்தை உண்டு பண்ணவா?
ஆப்பிரிக்காவின் பின் தங்கிய வளர்ச்சியடையாத
பகுதி அது காட்டு பகுதி வேறு. அங்குள்ள
மக்கள் அதிகம் படிக்க வில்லை, நாகரிகமும்
அதிகம் வளர வில்லை. அந்த பகுதிக்கென்று
சில கோட்பாடுகளையும், மரபுகளையும்
கொண்டு வாழ்கின்றனர். அந்த பகுதிக்கு நான்
போக காரணம் இதுவரை யாருமே ஆவணம்
செய்யாத ஒரு விசித்திர விஷயத்தை ஆவணப்
படமாக எடுக்க வந்து இருந்தேன் எனவே அந்த
விசித்திர சூழ்நிலையும், விசித்திர மக்களையும்
அறிய அந்த இடத்திற்கு சென்று இருந்தேன்.
உண்ணும் உணவு, கடவுள், குடும்ப முறை,
எல்லாமே வித்தியாசமாக இருந்தது, ஆனால்
சில விஷயங்கள் என் மனதை உருகும் படி,
கவலை படும் படி செய்தது. அந்த பகுதியில்
சில ஆண்கள் மிருகத் தனமாக இருந்தனர்.
அடுத்தவர் மனைவியிடம் தகாத முறையில்
நடந்தால் கடுமையான தண்டனை உண்டு.
அதே சமயத்தில் கண்ணி பெண்களை கற்பழித்து
விட்டால் கற்பழித்தவனுக்கே திருமணமும்
செய்து வைத்தனர். கற்பழித்த காமுகன் எத்தனை
வயசாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, எத்தனை
கல்யாணம் செய்தாலும் பரவாயில்லை. பெண்
வைத்திருக்கும் சிலர் கல்யாணம் ஆகும்
வரை தன் மகள் பாலியல் வன்கொடுமைக்கு
ஆளாகாமல் இருக்க வயசுக்கு வந்த இளம்
பெண்களுக்கு மொட்டை அடிக்கின்றனர். சிலர்
மார்பகங்கள் வளராமல் இருக்க செய்வதற்காக
சிறிய அளவிலான பாறாங்கல்லை சூடு படுத்தி
மார்பகத்தின் முனையில் சூடு வைக்கின்றனர்.
அதை நீங்கள் உங்கள் கண்களால் கண்டால்
இரத்த கண்ணீரே வடிப்பீர்கள். அந்த

கொடுமைகளை அனுபவிக்கும் பெண்களின் மனநிலை, வாழ்க்கையை நினைத்து பாருங்கள். இதற்கு ஒரு படி மேலே போய் சில பெண்களின் பிறப்புறப்பான யோனியை ஊசி வைத்து தைத்து சிறிதாக்குகின்றனர். சிறுநீர் போக ஒரு சிறிய வழியை மட்டும் வைக்கின்றனர். இந்த கொடுமைக்கு அந்த பெண்கள் கற்பழிக்க பட்டே இருக்கலாம் என்று கூட எண்ணத் தோன்றும். பெண்களுக்கு சரியான உரிமையும், சுதந்திரமும் கொடுக்க பட வில்லை, இதையெல்லாம் அங்கு ஆட்சி செய்கின்ற அரசு தட்டி கேட்கவும் இல்லை. அதற்கு ஒரு காரணமும் உண்டு. அது என்னவென்றால் அந்த பகுதியில் பூமிக்கு கீழே விலை மதிப்பு மிக்க கனிமங்கள் உள்ளது, அங்கு வசிக்கும் மக்கள் அந்த பூமியை தெய்வமாக வழி படுகின்றனர். அரசு அந்த பகுதியை விட்டு அந்த மக்களை காலி செய்ய சொல்கின்றனர். பல தலைமுறைகளாக வாழுகின்ற பகுதியை எவருக்காகவும் விட்டு கொடுக்க அந்த மக்கள் தயாராக இல்லை, அது வெறும் இடம் இல்லை. அவர்களின் கோயில் முதாதையர்களின் மரபு சின்னம். மொத்தத்தில் அந்த இடம் அந்த பழங்குடி மக்களின் சிம்மாசனம்.

அந்த மக்கள் இயற்கையை நேசிக்கின்றனர், வழிபடுகின்றனர் மதிக்கின்றனர். ஆனால், பெண்களை இழிவாக நடத்துகின்றனர். அவர்களுக்கு மெய்யறிவு கிடைக்கும் போது எல்லாமும் மாறும் ஆனால், அந்த பகுதி மக்களின் உபிரை, மரபை பண்பாட்டை மதிக்காமல் கேவலம் பணத்துக்காக விலை மதிப்புள்ள கனிமத்துக்காக அந்த மக்களிடையே அந்த அரசு போர் தொடுத்து கொண்டு இருந்தது.

எத்தனை ஆயுதங்கள், ஏந்தி வந்தாலும் அந்த மன்னுக்காக அந்த மக்கள் அரசையே எதிர்த்து போரிட்டு கொண்டு இருந்தனர். எத்தனை உயிர்கள் அநியாயமாய் போய் விட்டது. ஆனால், இது வரை ஒரு துண்டு செய்தி கூட அந்த மக்களை பற்றி வர வில்லை. அந்த மன்னின் கடைசி வீரன் ஒருவன் உயிரோடு இருக்கும் வரை அந்த மன்னை எவனாலும் கை பற்ற முடியாது.

பகல் இரவு குளிர், வெயில் பாராமல் பல

அபாய கட்டங்களுக்கிடையே அந்த மக்களின் வாழ்வியலை தத்துப்பாக ஆவண படமாக எடுத்தேன், இந்த படம் வெளி வந்தால் நிச்சயம் அந்த மக்களுக்கு ஒரு விமோசனம் கிடைக்கும். ஆனால், ஏர்போர்ட்டில் வரும் போது என் கோப்புகளை அந்த அரசு கைப்பற்றியது. இது மாதிரியான சென்சிடிவ் விஷயத்தை உண்மையுடன் எடுத்ததால் அந்த அரசு என்னை ஜெயிலில் அடைத்தது. அடித்து துண்பறுத்தியது மீடியா வைன்ல அதிக நண்பர்கள் இருப்பதால் நம் நாட்டின் மேலிடத்தில் அதிக அழுத்தம் கொடுத்து நம் நாட்டு அரசு தலையீட்டால் என்ன விடுதலை செய்தனர். ஆனால், என் ஆவண கோப்புகள் மட்டும் கிடைக்க வில்லை.

இரத்த கண்ணீர் வடிக்கும் அந்த நாட்டு பெண்களின் முலைகளுக்கும் யோனிகளுக்கும் இழூக்கப்படும் கொடுமைகளுக்கு எப்போது விடியல் பிறக்குமோ?

என் உயிர் போய் இருந்தால் கூட வருத்தப் பட்டிருக்க மாட்டேன். ஆனால், என் உயிரை விட உயர்வான அந்த கோப்பு ன் என்னிடமிருந்து கைப் பற்ற பட்டதை எண்ணி, எண்ணி வருந்தினேன்.

என் மனதை இன்னமும் செல்லிப்பது போல அரித்து கொண்டிருப்பது அந்த விஷயம் தான். அந்த ஆவண படம் மட்டும் வெளிவந்து இருந்தால், நிச்சயம் அந்த மக்களுக்கும் பெண்களுக்கும் ஒரு விடியல் பிறந்து இருக்கும், காலத்தின் சூழ்நிலையும், சட்டத்தின் விதிமுறையும் என்னை தடுத்து விட்டது. இருப்பினும் என் தேடல் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. என் பிறப்பு நிச்சயம் ஒரு நாள் இந்த உலகிற்கு பயன் படும் வகையில் இருக்கும். நான் சமுதாயத்தில் புரட்சியை ஏற்படுத்துவேனா என்பது எனக்கு தெரியாது. ஆனால், சிலரது நெஞ்சங்களில் நிச்சயம் ஒரு நல்ல மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவேன் என்ற நம்பிக்கை மட்டும் உறுதியாய் இருக்கிறது.

மக்களின் விடியலுக்கான என் தேடல் தொடரும்!

பல்களை

துமிழ்நெஞ்சல்

www.tamilnenjam.com

செப்டம்பர் 2018

மொழிபெயர்ப்பாளர்
கே.வி.ஜெயர்ணி யன்
நெர்காணல்!